

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty. — Telefona redakcyi nr. 88.

Przenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; éwieróczeni i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. A. d. a. m. Rue Clement 4.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; éwierócennie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Przenumerowawcy półroczni (którzy prenumerują od pierwszego lipca do końca grudnia) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; éwieróczeni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik* prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4, półrocznie 2, éwierócennie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu, prosimy o wczesne nadsyłanie przedpłaty.

Nr. 99. Ustawę z dnia 4 czerwca 1886 roku, o zamianie nieruchomości państwowej w Pradze, dalej o alienowaniu nieruchomości państwowej w Krakowie i o sposobie użycia uzyskanej sumy, jako też o użyciu dochodu ze sprzedanych fortyfikacyjnych przedmiotów w Pradze.

Nr. 100. Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia z dnia 12 czerwca 1886 r., o opłacie szkolnej w państwowych szkołach średnich (gimnazyach i szkołach realnych).

Nr. 101. Rozporządzenie Ministerstwa skarbu i handlu z dnia 27 czerwca 1886 roku, o wykonaniu rozporządzeń wspomnianych Ministerstw z dnia 22 maja 1886 roku (dz. u. p. nr. 76 i 77), o cłach retorsyjnych na towary rumuńskie, a dalej rozporządzeń z dnia 24 maja 1886 roku (dz. u. p. nr. 79, Ministerstwa skarbu dz. rozp. nr. 20), o tymczasowym traktowaniu cłomem towarów proveniencyi rumuńskiej.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 6 lipca.

Ciekawy jest przebieg krótkiej sesyi parlamentu włoskiego, po nowych wyborach; sesyi, która już w tych dniach zamkniętą będzie. W przededniu otwarcia parlamentu mową tronową, opozycya głosiła tonem wyższości i pewności siebie, że właściwie trudno sobie zdać sprawę, po co rząd rozpisywał nowe wybory, gdy jak się wkrótce okaże, uzyskał zaledwo kilka nowych głosów dla większości, gotowej go popierać. Pierwsze starcie w Izbie deputowanych nie odznaczało się w istocie wielkim powodzeniem, stronnictwo ministeryalne bowiem zwyciężyło tylko dwudziestu głosami. Zdawało się, że słusność jest po stronie opozycyi i że trzeba będzie wielkich zabiegów, ażeby przetrwać dalsze burze przy kwestyach takich, jak interpelacye kolonialne i sprawa budżetowa. Tymczasem w niespełna tydzień,

zaszło przeobrażenie bardzo ważne, stronnictwo ministeryalne zyskiwało coraz więcej zwolenników, a partye opozycyjne dzieliły się i rozpadały na coraz liczniejsze luźne frakcyje. Prawdziwym zaś tryumfem dla gabinetu Depretisa było głosowanie w ostatnim dniu czerwca nad prowizoryum budżetowym. Izba uchwaliła je do końca grudnia według projektu komisyi, który nie był wcale przedmiotem dyskusyi, więc nie zapuszczając się zgoda w szczegóły wydatków proponowanych i ich pokrycie. Pomimo zresztą, że w tym wypadku nie odmawiano opozycyjnym uwagom słusności, iż jest to po części zamachem na prawa parlamentarne, gdy się uchwała budżet prowizoryczny bez bliższego zbadania wydatków; — rząd pragnął wyjaśnić sytuacyę i postawił kwestyę gabinetową. Wyszedł z niej zwycięzko, gdyż tym razem większość wynosiła 67 głosów, a opozycya została pozabawiona wszelkiej broni. Tem się tłumaczy spóźnione reklamacye opozycyi w sprawie weryfikacyi wyborów i odnośny wniosek reprezentanta opozycyjnego Cavallottiego. Nie było już innej broni, postanowiono więc uciec się do rekryminacyj, które jednak skończyły się fatalnie znowu dla opozycyi, bo wniosek odesłano do komisyi, gdyż większość Izby nie chciała brać nawet pod rozwagę owych rzekomych faktów nadużyć, których organa władz wykonawczych dopuścić się miały przy wyborach.

W stronnictwie opozycyjnem włoskiem znajduje się jednak wielu ludzi zkadąd zasłużonych, musi więc istnieć jakaś przyczyna, która nie pozwala temu stronnictwu rozwinąć akcyi dodatniej a przynajmniej skonsolidować się. Przyczyną tą jest uleganie wielu luźnym, ale skrajnym żywiołom, na których poparcie zawsze opozycya liczy, i zawsze do-

znaje zawodu. Wybitniejsi przewodcy pentarchii wiedzą o tem, że radykalna frakcyja nie posiada żadnego programu politycznego, że jedynym jej dążeniem stawianie wszystkiego na kartę i wymaganie takich reform, któreby doprowadziły do zupełnego obalenia istniejących instytucyj. Opozycya zatem, nie mogąc z takimi żywiołami nie dodatniego zdziałać, stwarza przynajmniej trudności, a często jest zmuszoną się cofać. Większość umiarkowana, kraj cały, a nawet niektórzy z obozu radykalnego, czują, że gabinet obecny rozwinął obszerny program, i żeby go wykonać, potrzeba na to lat kilku. Pobieżne nawet wyliczenie projektów do ustaw i reform zamierzonych wystarczy, ażeby przekonać i najskrajniejszych, że do wykonania ich potrzeba koniecznie utrwalonego rządu i zakończenia przesileni gabinetowych. Do rzędu tych prac w przyszłości należą: projekt ustawy administracyjnej dla gmin i prowincyj, reforma bankowa, ustawa o stanie sędziowskim i procedura karna, projekta szkolne o edukacyi w szkołach wyższych i ludowych, projekt kas zaliczkowych, pomnożenie sił zbrojnych, i wiele innych. Wobec tak ważnych zadań, opozycya umiarkowana cofa się nieraz, aby nie doprowadzać do ostateczności i nie przeszkadzać w uszczelnieniu tak obszernego programu.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Obwieszczenie.

Eszkryptem z d. 16 kwietnia 1886 l. 42526 nadało wys. c. k. Ministerstwo handlu i król. węg. ministerstwo dla rolnictwa, handlu i przemysłu Ferdynandowi Kindlowi i Władysławowi Gercowi wyłączny przywilej na ulepszony system uliczny i latarni miejskich z prawem pierwszeństwa od dnia 21 listopada 1885 pod wszystkimi warunkami i ze wszystkimi skutkami Najwyższego Ces. Patentu z 15 sierpnia 1852.

Co się do publicznej podaje wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17 czerwca 1886.

Dnia 29 czerwca 1886 roku wydany i rozszlany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu XXXIV zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

30)

STAROSTA ZYGWULSKI

CZEŚĆ DRUGA.

VIII.

W Stanisławie Stadnickim burzliwy duch był zawždy od młodu. I podczas gdy w obczie nie zwano go inaczej jak „junakiem serdecznym”, w Dubiecku, ba, w całej przemyskiej i sanockiej ziemi, przechowywała się pamięć owego chrztu krwawego i szpetnego przewziska „Dyabła”, które mu jeszcze w niemowlęctwie nadano, a które on zapalczywością swoją późniejszą usprawiedliwiać się zdawał. Bo też innym był całe Stanisław w obozie, kędy nie było nadeń dzielniejszego i sprawniejszego rycerza, a innym w domu, zwłaszcza gdy czas dłuższy w spokoju przebywał. Wówczas wzbierała w nim gwałtowność wielka, że nieraz prawie szalony się zdawał.

Po śmierci małżonki, pani Stadnicka przemieszkiwała stale w Dubiecku, a zajęta była całkowicie wychowaniem młodszego potomstwa; po przyjeździe bowiem na świat pierwotnego Stanisława, mieli jeszcze państwo Stadniccy kilkoro dzieci, które że w czasie śmierci rodzica prawie niemowlętami były, ustrzegły się błędów jego i chowały się przystojnie pod bogobojną matki opieką. To też młodszy bracia Stanisława dodali nowego splendoru świetnemu domowi Stadnickich: jako ów rycerz dzielny i mąż dobry w radzie, a swego czasu znamienity orator, Marcin kasztelan sanocki, który żarliwo-

ści swej katolickiej folgę czyniąc, kościół w Niedzwiedziu, owem niegdyś siedlisku heretyki, znacznym sumptem fundował. On to był, który jako ochmistrz dworu carowej Maryny Mniszechówny, witał ją oracyą bardzo ozdobną u bramy Kremlinu Trzeci z rządu, Andrzej, nie ustępując Marcinowi w gorliwości religijnej, zwrócił katolikom zabranę im przez rodzica kościół w Dubiecku i wygnął z tamtąd sprośne aryaństwo. W ten sposób synowie ci błędy ojca swego zmazać i naprawić usiłowali.

Inaczej było z owym pierwotnym Stanisławem, który z pod opieki macierzyńskiej pochwycony, najprzód chowany był w Dubiecku i uczony w szkołach aryańskich, a później dostał się pod zupełną władzę Blandraty, który go po rozmaitych krajach cudzoziemskich wozził a potem w Siedmiogrodzie przy sobie trzymał.

Smutne to było nad wyraz dziecinństwo. Ponure oblicze rodzica, jego głos zawždy gniewny, jego srogość, która dokoła lek rozsiewała, wyrwały się w duszy dziecka niezatartem wspomnieniem. A i Blandrata, który później dla syna rotmistrza Szornela taką czułość okazywał i umiał być dlań ojcem prawdziwym, do Stanisława czuł jakowąś niechęć, ta zaś objawiała się albo miłoczeniem ponurem, albo co gorsza wybuchala gniewem co na usposobienie Stanisława bardzo szkodliwą influencyę wywierało, rozdając w nim jakowąś skrytość i nieugiętość serca, które jednak odpychane, samo w sobie się zaważało.

Gdy Stanisław po śmierci rodzica, dorosłym już młodzieńcem powrócił do Dubiecka, wszyscy nadziwować się nie mogli jego pięknej postawie, sztucznej wymowie a

rycerskiemu animuszowi, ale też wkrótce przekonano się, że i gwałtowność w nim była równie wielka jak w rodzicu jego a wybuchala zwłaszcza wówczas, gdy dłuższy czas w bezczynności zostawał. Na szczęście było podówczas wiele wypraw rycerskich a sławnych, w których Stanisław zastąpił wielką odwagą i nieustraszonem mężstwem. I tak najpierw 1577 r. walczył z Janem Zborowskim pod Tczewem a potem pod Gdańskiem, gdzie już jako Rotmistrz królewski dowodził, z wielkiem bohaterstwem usmierzając zbuntowane a zuchwałe mieszczactwo.

Poprzedzony rozgłosem swych czynów rycerskich, powrócił Stanisław z tej wyprawy do Dubiecka, ale tu już poczęły go napadać jakieś myśli pępne. Z tradycyi ojcowskich i z wychowania u Blandraty została mu też wielka gorliwość kacerska, z którą bogobojna matka jego napróżno walczyć usiłowała. Stanisław coraz natęczywszy domagać się począł, aby w Dubiecku i innych majątnościach powrócone zostały kacerzom dawne prawa, jakich używali za czasów jego rodzica; wyrzucał też matce, iż woli zmarłego małżonka swego nie szanuje, a z tego powodu były nawet zajścia między nimi bardzo gwałtowne, które jedynie łagodziec umiała drobnieżna ale silna dłoń młodej dziewczynki, Hanny Pileckiej.

Ta Hanna krewną była pierwszej małżonki rodzica Stanisława, a była sierotą od lat niemowlęcych, dziedziczka zaś bogatych włości Tyczyna, Sokołowa i Zalesia i ostatnią spadkobierczynią imienia. Żyła jeszcze podówczas bezdzietna wdowa po Krzysztofie Pileckim, Anna z Sienna Pilecka, dziewczeczka łańcuckich włości, ale ta ową sie-

rotą zgola zająć się nie chciała, dzieliły ją bowiem jakoweś familjne niesnaski z jej rodzicami. To też p. Mateusz Stadnicki wziął Hannę jeszcze dwuletnim dzieckiem pod swoją opiekę, a czynił to może przez pamięć swej pierwszej małżonki, Pileckiej *de domo*, którą wiele miłował, a może nie bez utajonej myśli, by ta sierotka, licznych włości dziedziczka, dorosłszy, została małżonką jego pierwotnego. Toż nawet później, gdy krewni Hanny, Kostkowie i inni, zgłaszali się chcąc nad nią wziąć opiekę, p. Stadnicki już na to przystać nie eniał i Hannę w swym domu zatrzymał. Po śmierci Stadnickiego, pozostała też ona w Dubiecku pod opieką „bladej pani”, która się do tej dziewczynki wielce przywiązała, ucząc ją własnym przykładem wszelkich cnót i gorliwości katolickiej.

Hanna była dziwnie piękna; miała taką urodę, która nie tylko zachwyty, ale zarazem poszanowanie budziła. Nie była to owa delikatna, powiewna piękność niewieścia, co zachwyconemu oku jakby w mgłach przejrzystych się przedstawia, niby zjawisko nieziemskie, ale była to raczej istna córa rycerska, co to w potrzebie i rumaka dosiąść i ciężką zbroję udźwignąć jest zdolna, wspaniała postawą, śmiała w spojrzeniu, roztropności wielkiej, odwagi mężkiej a siły woli niezłamanej. Łzy w jej oku nie dostrzegł nikt, ale za to często jaśniał w niem ogień zapału, gdy o czynach rycerskich słyszała, lub gdy karciła błędy i słabość innych. Wobec niej nawet Stanisław Stadnicki pokorniał dziwnie. Zrazu na młodzieńczą dziewczętkę nie dawał baczenia, aż nagle objawiła mu się ona w całym majestacie swojej wspaniałej urody, gdy raz, w chwili

czasowych czynności i ze stanu funduszu składkowego:

W pierwszym okresie po pożarze Stryja najpilniejsze i najważniejsze zadanie, t. j. zaopatrywanie pogorzalców w niezbędne artykuły życia przypadło komitetowi lokalnemu, który przy pomocy funduszu przez ofiarodawców na jego ręce złożonych, wywiązał się ze swojego zadania z uznania godną gorliwością i oglednością, oraz ze skutkiem odpowiednim, ile fundusze rozporządzały na to pozwalały.

Blizsze szczegóły w tej mierze zawiera osobne sprawozdanie lokalnego komitetu.

W myśl uchwały pełnego komitetu poczynione zostały u wys. Rządu starania o koło uzyskania pomocy państwowej na odbudowanie spalonego miasta Stryja. Skutek tych starań jest pomyślny, gdyż według ustawy uchwalonej już w obu Izbach Rady państwa, przeznaczona została ze skarbu państwa kwota 400.000 złr. na cel powyższy.

Na prośbę wniesioną, zarządy kolejowe z wszelką gotowością przyznały znaczne ulgi w transporcie przesyłek na rzecz pogorzalców w Stryju przeznaczonych.

Dołożono dalej wszelkich starań, aby w drodze składek zebrać jak najwięcej funduszy na wsparcie i odbudowanie spalonego miasta, oraz zarządzono przez specjalnie w tym celu delegowane organa, przy współdziałaniu komitetu lokalnego zebranie materiałów potrzebnych jako substrat tak do rozdania funduszy składkowych i funduszy zapomogi państwowej, jakoteż do ujęcia dzieła odbudowania miasta w system racjonalny.

Starania około przysporzenia funduszy w drodze składek publicznych w kraju i po za krajem odniosły skutek nad oczekiwaniem pomyślny.

Do dnia 3. lipca b. r. wpłynęła na pogorzalców w ogóle ze składek kwota: 188.710 złr. 93 $\frac{1}{2}$ cent, a oprócz tego z przeznaczeniem na specjalne cele kwota 8408 złr. 75 cent.

Wydatki: jak datki na odbudowanie kościoła i synagogi 6.000 złr., wypłata daru Naj. Pana komitetowi lokalnemu 5.000 złr., datki dla gminy na przybory do gaszenia ognia 1.800 złr. i na doraźne wsparcie w kilku wypadkach nagłej potrzeby 1.726 złr. wynosiły dotąd: 14.526 złr.

Z funduszy powyższych ulokowano w lwowskich instytucjach kredytowych: 171.000 złr. w. a.

Z ogólnej kwoty 197.129 złr. 68 $\frac{1}{2}$ cent. wa. pozostaje po strąceniu sumy wydatków (14526 złr.) do dyspozycji kwota 182.603 złr.

Następnie odczytano następujące sprawozdanie miejscowego komitetu stryjskiego: Nazajutrz po strasnym pożarze, który 17 kwietnia b. r. miasto Stryj spustoszył, zebrała się pewna liczba osób dobrej woli i zawiązała komitet celem niesienia pomocy pogorzalcem.

Zaprosiwszy do grona swego kilka osób wpływowych, liczba członków komitetu wzrosła do trzydziestu. Komitet ukonstytuował się tego samego dnia, wybierając p. Zygmunta br. Romaszkaną, prezesa rady powiatowej stryjskiej, przewodniczącym, a p. Marcotelega Manasterskiego, c. k. starostę, jego zastępcą.

Pierwszym zadaniem komitetu było zaopatrzenie pogorzalców w żywność i odzież i staranie się o aprowizowanie całego miasta, albowiem po zupełnym zniszczeniu właściwego miasta, nie było ani jednego sklepu, ani jednej piekarni i t. p., gdzieby nawet zamożniejsi mieszkańcy w żywność i inne codzienne potrzeby życia zaopatrzyć się mogli.

W tym celu udał się komitet telegraficznie do sąsiednich miast z prośbą o nadsyłanie żywności, zakupiono we Lwowie i innych miastach zapasy chleba, mąki i t. p. i sprowadzono spiesźnie do Stryja.

Zarazem postarał się komitet również w drodze telegraficznej o uzyskanie uwolnienia od portoryum i od opłat kolejowych wszystkich przesyłek pocztą lub koleją dla pogorzalców nadchodzących.

Równocześnie ogłosił komitet w dziennikach krajowych i zagranicznych odezwę, uwiadamiającą szeroką publiczność o ogromie klęski i prosząc o rychłą pomoc.

Kroki te uwieńczone zostały świetnym nad wszelkie spodziewanie skutkiem.

Nim jeszcze komitet wniósł prośbę o pomoc, nadesłał wys. Wydział krajowy za pośrednictwem barona Romaszkaną kwotę 1000 złr., a wys. Prezydium Namiestnictwa kwotę 500 złr.

Właściwą akcyę ratunkową zaś rozpoczął wspaniałomyślnie najtłaskawszy dar Naj. Pana w kwocie 5000 złr., który serca nieszczęśliwych pogorzalców napelnił otuchą i nadzieją w lepszą przyszłość.

Odtąd osypały się z niebywałą dotąd hojnością dary od miast sąsiednich i dalszych z kraju i zagranicy, od instytucji publicznych, zakładów, stowarzyszeń, korporacji i t. d. tak, iż komitet był w możności zapobiedz skutecznie grożącej klęsce głodowej i odziewać najbardziej poszkodowanych pogorzalców.

Rozdawanie żywności i odzieży połączone było z tem większą, prawie nieprzystępną trudnością, ile że w całym mieście nie było ani jednego lokalu, gdzieby zapasy można było przechowywać i w którymby komitet czynność swoją należycie mógł rozwinąć. W obec liczby pogorzalców (prawie 6.000 osób wynoszącej) niepodobnym było w pierwszej chwili zebrać datk statystycznych potrzebnych do oceny potrzeb jednostek.

Gdy komitet spostrzegł, że czekają go czynności różnorodnie podzielił się w celu umożliwienia szybkiej i systematycznej pracy na 4 sekcye, a to:

1) sekcję bezpieczeństwa, której zadaniem było zbadać stan pozostałych na pogorzeliściach murów, usunąć walące się mury i kominy i t. p.

2) sekcję żywnościową i odzieżową, której zadaniem było nagromadzone zapasy żywności i odzieży rozdać między potrzebujących.

3) sekcję statystyczną, której zadaniem było, spisać wszystkich pogorzalców i zbadać poniesione szkody;

4) sekcję zapomogową, która nadeszłe pieniądze miała rozdzielić pomiędzy pogorzalców.

Pierwsza sekcya zaprosiła do grona swego kilku inżynierów w służbie rządowej i kolejowej zostających, w Stryju zamieszka-

łych, którzy z gotowością i poświęceniem najwyższego uznania godnem, z dniem i nocą pracowali najpierw około ugaszenia ognia, który tlił jeszcze tygodniami po pożarze w niedopalonych szczątkach domów i ruchomości, a następnie zerwali wszystkie te mury i kominy, które groziły zawaleniem się.

Pracy tej dokonali oni szczęśliwie przy pomocy garnizonu miejscowego wzmocnionego jednym batalionem c. k. pułku piechoty Nr. 9 przez wysoką c. k. komendę korpusu we Lwowie na wezwanie Jego Ekscelencji pana Namiestnika do Stryja wysłanego i oddziału pionierów, który przez dłuższy czas w Stryju pozostał pod komendą p. porucznika Epsteina oddającego się z znajomością rzeczy, z taktem i poświęceniem mozolnej i skutecznej pracy. Wojsko jak zawsze i wszędzie tak i przy tej sposobności dało dowody karności, wytrwałości, i poświęcenia, na których pochwałę słów nam nie starczy.

Na tem miejscu niechaj nam wolno będzie wyrazić najwyższą i najgłębiej odczułą wdzięczność całego Stryja dla Jego Ekscelencji Pana Namiestnika, który zaraz po pożarze pospieszył do nieszczęśliwego miasta i już samą obecnością swoją, swym współczuciem i zajęciem się losem pogorzalców, podniósł ducha mieszkańców i dodał im odwagi do rozpoczęcia nowej pracy.

Sekcya druga tylko w pierwszych dniach kupowała żywność we Lwowie i sąsiednich miastach. Później zaś dobroczynność ogólna tak hojnie się objawiła, że komitet tylko z nadsyłanych darów mógł wyżywić pogorzalców.

Zadanie tej sekcji ułatwionem było przez to, że zaraz po pożarze kilka tysięcy osób wyjechało na święta ze Stryja co stać się mogło tylko w skutek uczynności zarządu c. k. kolei państwowej, który pozwolił na wolną jazdę pogorzalców. Za to składa komitet zarządowi szczerze podziękowanie.

Po świętach Wielkanocnych dopiero zaczęli mieszkańcy powracać do Stryja a komitet rozdzielał między nich codziennie chleb i inne wiktuały, niemniej bieliznę i odzież. Czynność tą ukończono dopiero na początku czerwca, gdy stosunki pogorzalców tak się już uregulowały, że większa część mogła sobie znaleźć zarobek, a czynność sekcji statystycznej o tyle postąpiła, że prawie każdy rzeczywście potrzebujący pomocy pogorzalec jakiś datkę pieniężną otrzymał.

Niepodobna tu wyliczyć wszystkich nadesłanych darów w żywności i odzieży, wymieniamy tylko tyle, że koleją nadeszło blisko 1.400 pak wazących 130.263 kilogramów, oprócz przesyłek pocztą nadeszłych i przez sąsiednie dwory i gminy osię przysyłanych.

Sekcya statystyczna wywiązała się z zadania swego, sporządzając ile możności dokładny spis pogorzalców, trzymając się numerów domów, wymienając wszystkich, którzy w każdym spalonym domu mieszkali.

Przy pomocy korporacji kupieckich i przemysłowych, które w Stryju przed pożarem zupełnie były ukonstytuowane, zbadano także wysokość szkód poniesionych.

Wynik tych prac przedstawia następujące daty:

Pogorzało 393 domów mieszkalnych prócz budynków bocznych. W tych domach mieszkało 1.024 partyj, z których 121 osób bez rodziny, a pożarem dotkniętych w ogóle było blisko 6.000. Szkoda bezpośrednio przez pożar zrzadzona nie uwzględniając strata w zarobkowaniu, strata w wierzytelnościach u innych pogorzalców w skutek pożaru niewypłacalnych, wynosi po strąceniu kwoty asekurowanej:

W domach	1,957.910 złr.
w towarach, zbożu i innych artykułach handlu	428.720 "
u przemysłowców i rzemieślników	26.450 "
w urządzeniu domowym, odzieży i bielizny	500.000 "

Sekcya czwarta nie mogła się wstrzymać z rozdawaniem zapomóg pieniężnych aż do ukończenia prac sekcji statystycznej, albowiem nędra była tak wielka, potrzeba tak gwałtowna, że dla zapobieżenia większym klęskom, mianowicie dla umożliwienia rzemieślnikom i drobnym handlarzom najmowania pomieszczeń, zakupienia narzędzi, ustawienia prowizorycznych budek na targowicy i t. p. zaraz pieniężnej pomocy udzielić musiano.

Sekcya zapomogi działała po największej części w porozumieniu z pełnym komitetem.

Komitet tutejszy otrzymał po dzień 2 lipca 1886 składki pieniężne przez ofiarodawców wprost do niego przesłane w łącznej kwocie 52.996 złr. 16 ct., w której to kwocie mieści się dar Najjaśniejszego Pana.

Z tych datków miały specyale przeznaczenie:

a) dla urzędników	200 złr. 20 ct.
b) dla robotników kolejowych	120 złr. — ct.
c) na kościół	154 złr. 80 ct.
d) dla nauczycieli szkół lud.	44 złr. 80 ct.
e) dla urzędników sądowych	17 złr. 20 ct.
f) dla krawców katolickich	25 złr. — ct.
g) dla uczennic	7 złr. — ct.
h) dla szweców	2 złr. — ct.
i) dla chrześcian	171 złr. — ct.
k) dla izraelitów	411 złr. — ct.

Datki te obrócono na cele przeznaczenia, mianowicie datki ad c) wydało ks. Humińskiemu, proboszczowi, jako przedmówcy komitetu kościelnemu; datki ad e) wydano c. k. sędziemu powiatowemu na rozporządzenia, wszystkie zaś inne datki wydano osobom odpowiednim z uwzględnieniem, że komitet osobom tych kategorii nierównie większe udziela zapomogi.

Rzemieślnikom i małym przemysłowcom udzielał komitet zapomogi, wynoszące 25 proc. rzeczywistej przez korporacje zbadanej i przez komitet sprawdzonej szkody. Suma ogólna zapomóg bezzwrotnych, udzielonych rzemieślnikom i drobnym przemysłowcom, wynosi 6 730 złr.

Dalej uważał komitet za swój obowiązek wspierać także pogorzalców, należących do inteligencji, jako to: urzędników, lekarzy, profesorów, nauczycieli, pensjonistów i t. p., wychodząc z tego zapatrywania, że takie osoby, straciwszy całe urządzenie domowe, odzież i bieliznę, w najgorszym znajdują się położeniu, bo w małym mieście, nie mając sposobności do ubocznego zarobku, a mając stałą płacę, która w normalnych czasach ledwie na utrzymanie wystarcza, nigdy nie będą w stanie własną pracą i pilnością dojść do jakichś zaszczytów, aby sobie nowe urządzenie sprawić.

Tylko ze względu na brak funduszy, komitet miejscowy ograniczył wsparcia osobom tej kategorii udzielone do łącznej kwoty 7.515 złr. żywiąc nadzieje, że komitet krajowy nie omisszka osobnej kwoty z tych funduszy na ten cel przeznaczyć. Tym osobom nie należącym do kategorii przemysłowców, kupców i inteligencji wydano jako doraźną pomoc 26.733 złr.

Ogółem wydał komitet miejscowy dla rzemieślników i drobnych przemysłowców, dla inteligencji i dla osób potrzebujących wsparcia, łączną kwotę 40.978 złr.

Zapomóg rozdano około 1300 poszkodowanym stronom, między którymi były przeważnie liczne rodziny.

Na zakupienie książek dla uczniów gimnazjum i szkół ludowych wydano kwotę 300 złr., nareszcie wydał komitet na urządzenie kuchni ludowej kwotę 300 złr.

Kuchnia ta była bezwzględnie potrzebną skoro komitet przestał wydawać żywność pogorzalcem, którzy dotąd jeszcze nie mają takiego umieszczenia, aby mogli dla siebie strawę gotować. Kuchnia ta broczyńniej działa ileż umożliwia utrzymanie licznym robotnikom z poszkodowanego ruchu budowlanego do Stryja przybyłym.

Nadto wydał komitet na zakup żywności, na opłacenie frachtu, akcyę tunkową przy wywożeniu rumowiska, rozraniu murów i t. p. jakoteż kosztą straciny (telegrams, portorya, dopłat pionierów) kwotę 3.776 złr. Resztę w kw. 7.642 złr. utrzymuje komitet jako fundusz rezerwowy na przyszłość.

Z powyższego sprawozdania widać, że warstwy ludności, które mniej

bardzo gwałtownej sprzeczki między nim a matką, po stronie opiekunki swej stając, słowem spokojnem i rozważnem nakazała mu milczenie.

Zdumiał się Stanisław i zrazu, śmiejąc się sam z siebie, zaprzeczyc chciał dziwną influencyą dziewczęcia, które jednostajnym spokojem i stanowczością umiało usmierzać najgwałtowniejsze jego porwy. Niebawem jednak przekonał się, że ta influencya nad wszystko była silniejsza. Już sama obecność Hanny była dlań nie wytłómaczonem uspokojeniem i rozkoszą. Nie mówił do niej nie, ale ognistym spojrzeniem wpatrywał się w śliczną twarz dziewczeczki, a tęsknił za nią, gdy jej dzień jeden nie widział. Nie było też między nimi ani rozmów żadnych, ani zwierzeń: Stanisław czuł się mimowoli jakby upokorzony tą przewagą niewiasty, która gdy nieraz w imieniu matki jego przekładała mu jaką prośbę, to mówiła tak, jakby rozkazywać miała prawo i nie spodziewała się zgody odmowy. To też nie było przykładu, aby takiej prośbie Stanisław nie uczynił zadość, chociaż później zżymał się na siebie i gniewał a nieraz w zadumę zapadał posępną i od ludzi uciekał, jakby się wstydząc swojej słabości.

Hannie nie było tajem, że Stanisław na jej małżonka jest przeznaczonym; nie mogła też nie widzieć jego nie zwykłej urody, i nie uznawać istic rycerskich przymiotów. Gdy przebywał w obozie, chwytala skwapliwie każdą wieść o nim i jego sławę radowała się wielce, ale przerażała ją zawdy jego gwałtowność i herezycka zacieklność. Gdy w posępnej zadumie, patrzył na nią w milczeniu ognistemi oczyma, Hanna czuła, że ją przeszywa tym wzro-

kiem, mieszała się w siebie i uciekała w mimowolnym a niepohamowanym lęku. Była między nimi jakby jakaś wzajemna nieufność i wzajemna obawa: Stanisław lękał się owej siły woli, która się tak niespodziewanie objawiała w słabem na pozór dziewczęciu, lękał się uledeć pod wpływem uczucia, które w jego sercu gwałtownie wzbierało, bo nieufał, czy je Hanna podzielić w całej pełni i uznać potrafi. Hanna lękała się zarówno gwałtowności Stanisława, jak swej własnej słabości, czując się ku niemu pociągana jakimś niewytłómaczonym i nieznanym jej dotychczas urokiem. Pociągały ją ku niemu jego rycerskie cnoty, jego odwaga i meztwo, jego uroda młodzieńcza, nawet ten wzrok płomienisty, który na wskrosz przesywał i jakieś dziwne zamieszanie obudzał w duszy.

Ale Hanna nie należała do niewiast, które ulegają rychło budzącemu się uczuciu. W tej młodzieńczej sieroce, wychowanej wśród obcych, wyrobiła się zczasu niezwykła siła odporna; umysł jej weześnie nauczył się rozważać wszystko i na wszystko radzić. To też im urok był silniejszy, im niebezpieczeństwo zdawało się Hannie groźniejszym, tem większe było z jej strony bacznie, aby w niczem swej inklinacji nie zdradzić, aby chłodem i rozważaniem hamować gwałtowne Stanisława porwy. I zaczęła się między nimi toczyć walka uporna, zacięta; walka, z której Stanisław wychodził zawdy pokonany, bo wszystkie jego zapęły rozbiły się o kamienny chłód tej zaledwie z lat dziecinnych wyrosłej dziewczeczki, która w umyśle swym zdawała się mieć rozum męża i przezorność gnębiącą porwy serca.

Po każdej takiej porażce, Stanisław

wpadał w gniew wściekły. Jak niegdyś przed rodzicem jego, tak teraz przed nim umykali wszyscy, wiedząc, że w owym gniewie nie zna granic i na wszystko jest gotów. Gdy mu kto wówczas opór stawiał, godził w onego śmiałką czem miał pod ręką, a raz jednego dworzanina na śmierć prawie ubił czekaniem, że nawet z tego sprawa być miała, ale ją jakoś ułagodzono. Zdarzało się też, zwłaszcza gdy czas dłuższy w Dubiecku w bezczynności zostawał, iż wpadał w taki niepokój, że w nocy ze snu się zrywał i po polach biegł jakby bezprzytomny, co widząc domownicy, przypisywali to złej jakiejś sile, która w nim była.

— Nie nadaremno, mówiono, rodzic ochrzcił go imieniem nieprzyjaciela rodzaju ludzkiego! Teraz w nim dyabeł także harce wyprawia.

Wszakże nie było to nic innego, jeno niezwykła krewkość młodzieńcza i wielka namiętność, która się w nim budziła ku Hannie Pileckiej. Drażniony coraz większą jej obojętnością, byłby się już wówczas może posunął do jakowego excessu, ale oto z początkiem roku 1879 zaczęło głośno mówić o gotującej się wielkiej wyprawie moskiewskiej z powodu spraw inflantskich. Król Stefan kazał po całej Polsce zaciągać żołnierzy, do brata swego Krzysztofa, siedmiogrodzkiego książęcia wyprawił posłów z żądaniem piechoty węgierskiej i kilku rot jazdy; Ernest Wejher i Krzysztof Rozrażewski czynili zaciągi w Niemczech; panowie litewscy przyrzekli stawić się z pięknymi pocztami; w Wilnie odlewano działa: zgola czyniono wielkie przygotowania.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

WRATYSŁAW DANILEWICZ.

kwotami można było jako tako wesprzeć, otrzymali zapomogi z funduszu komitetu miejscowego.

Obecnie więc należy jeszcze wspierać kupców, którzy wielkie ponieśli straty, i właścicieli domów, którzy jeszcze zapomogi nie dostali.

Dla odbudowania miasta służyć ma pożyczka rządowa 350.000 zł.

wypłacone wynagrodzenie asekuracyjne około 300.000 zł.

(gdyż reszta tego wynagrodzenia przypada za spalone ruchomości)

razem więc 650.000 zł.

Wobec szkody, blisko dwu-milionowej, jest to pomoc bardzo mała, zwłaszcza, że realności obciążone są długami, i nie każdy właściciel z pożyczki będzie mógł korzystać.

Komitet stryjski, udając się o pomoc do komitetu krajowego, który nierównie większymi funduszami dysponuje, ośmiela się zaproponować co następuje:

Świetny komitet krajowy raczy:

a) z funduszu swoich udzielić jako rezerwę na przyszłość . . . 15.000 złr.

b) dla właścicieli pogorzonych domów wyznaczyć kwotę . . . 100.000 „

c) na bezwrotne zapomogi dla inteligencji wyznaczyć kwotę, jaką uzna za stosowną, jednak nie więcej jak . . . 3.000 „

d) na bezwrotne zapomogi dla kupców w osobnym spisie wykazanych 60.000 „

Po odczytaniu powyższego sprawozdania wywiązała się dłuższa dyskusja o sposobie dalszego traktowania powyższych wniosków o rozdziale funduszu składkowego. Przyjęto w końcu wniosek dr. Filipa Zukra, iż ma być wybrany subkomitet, który weźmie powyższy projekt rozdziału funduszu składkowego pod rozwagę i wnioski swe komitetowi krajowemu przedstawi. Do subkomitetu wybrani: hr. Władysław Badeni, dyrektor Banku krajowego dr. Alfred Zgórski i dyrektor banku hipotecznego Lazarus.

SPRAWY MONARCHII

(Wybór namiestnika, hrabiego Schönborna, na posła sejmowego. — Taryfa cłowa. — Budżet węgierski.)

Jak wiadomo, namiestnik Morawy, hrabia Schönborn, został ponownie wybrany posłem na sejm w okręgu miejskim Hradys węgierski. Niemiecka opozycja nie brała udziału w głosowaniu. Godnym jest uwagi, że hrabia Schönborn, który otrzymał 356 głosów na 711 uprawnionych do głosowania, nawet w takim razie byłby otrzymał absolutną większość, gdyby ci wszyscy, którzy nie stanęli do urny, głosowali przeciw niemu. Tym sposobem nowy i wymowny mamy na to dowód, jaką wartość miały podnoszone swojego czasu przeciw powyższemu wyborowi namiestnika zarzuty opozycji, która w sejmie i po za sejmem starała się wmówić, iż wybór ten przyszedł do skutku pod naciskiem władz rządowych. Hrabia Schönborn oświadczył wprawdzie przed wyborami, że ani się ubiega, ani chce przyjąć mandat, dzienniki jednak wypowiadają nadzieję, iż wobec tak świetnego wotum zaufania da się nakłonić do zatrzymania ofiarowanego mu mandatu.

Z Pesztu piszą do Polit. Corr., iż prezes gabinetu węgierskiego, pan Tisza, w czasie ostatniego swojego pobytu w Wiedniu, złożył Najj. Panu zwykle służbowe raporta, których przedmiotem była także sprawa austro-węgierskiej ugody. W tych dniach już miała odejść do Pesztu nota Rządu austriackiego z propozycją zamianowania delegatów dla naradzenia się nad temi punktami taryfy cłowej, co do których zachodzą różnice pomiędzy obu rządami. Termin, w którym obopólni delegaci rozpoczną swoje prace, będzie postanowionym dopiero wówczas, gdy rząd węgierski da swoją opinię; prawdopodobnie jednakże termin ten przypadnie na bieżący miesiąc.

W łonie rządu węgierskiego rozpoczęły się już prace przedwstępne dla złożenia budżetu na rok 1887; zredagowanie jednak odnośnych projektów nie nastąpi przed końcem sierpnia.

Socjalizm w Belgii.

Według zgodnych doniesień z okolic, w których znajdują się kopalnie węgla, stanowiące jedną z głównych gałęzi przemysłu belgijskiego, gromadne zmywy robotników zagrażają katastrofą temu przemysłowi. Zaledwo przywrócony zostanie spokój w jednej jakiejś miejscowości, słycać równocześnie prawie o znowu wybuchłej w sąsiedztwie. Korespondent brukselski monachijskiej Allgemeine Zeitung zapewnia, że wicherzenia socjalistów belgijskich mają takie pozory, jakby im o nie innego nie

chodziło, tylko o zabicie przemysłu wszelkiego w Belgii. Wiadomo bowiem, że bez tego ważnego środka, jakim jest węgiel, żadna prawie gałąź przemysłu egzystować nie może. Nikt wprawdzie nie przeczy, że robotnicy kopalń skazani są na ciężką egzystencję, ale słycać jeszcze o to, ażeby wicherzyiele udowodnili, że dyrekeye przedsiębiorstw uzyskują jakieś nadzwyczajne korzyści z eksploatacyi węgla. Tymczasem faktem jest, że liczne przedsiębiorstwa kopalni węgla musiały w ciągu miesiąca ezerwca zaniechać eksploatacyi, ponieważ mimo niskich płac robotników, nietylko że nie miały zyskać, ale musiały pokrywać kosztą bieżące dochodami dawnymi. Ciągłe zatrzymywanie ruchu w kopalniach, powodowane przez znowy, doprowadziło przemysł ten do niebezpiecznego przesilenia, które się przeobraża w gorszą jeszcze walkę pomiędzy przedsiębiorcami a robotnikami. Dziś już wielu niezamożnych przedsiębiorców widziało się zniewolonych zawiązać stowarzyszenie wzajemnej obrony, ażeby przy pomocy własnych środków wystąpić w obec rzeszy poznamienionych. Oprócz tego utworzyła się w Belgii liga wielkich fabrykantów, którzy postanowili choćby za cenę zamknięcia swych fabryk sprzeciwić się coraz bardziej wygórowanym pretensjom robotniczym. Liga założyci ma kasę, której funduszami będą zasilani ci przedsiębiorcy, którzy skutkiem zmywy robotników skazani są na przetrwanie przesilenia. Doszło więc do tego, że dzięki przywódcom socjalizmu, nie podzielałym losu robotników, kapitałysty musieli użyć tej samej broni, jaką wicherzyiele doradzają robotnikom. Wobec takich zajęć, czemuż są frazesy socjalistów, prawiących o spokojnej pracy i dobrobycie stanu robotniczego?

W dalszym ciągu donosi ten sam korespondent, że wypadki belgijskie nasunęły nam myśl ściągnięcia robotników na swoje terytorya. Brukselski konsul republiki argent. utworzył komitet, który zajmuje się popieraniem i ułatwieniem wychodźstwa do Ameryki południowej. Byłoby właściwie daleko zbawniejszszym środkiem, gdyby tych kilkunastu agitatorów, którzy podżegają robotników, zniechęcić do wędrowki za morze, bo wówczas kwestya robotnicza w Belgii mogłaby być prędzej rozwiązana. Łatwo jednak przewidzieć, że ci panowie będą woleli siedzieć sobie wygodnie w dostatkach przy łatwej pracy, niż udawać się do republiki argentyńskiej, gdzie nie języków, ale rąk do pracy potrzeba.

Anarchiści w Ameryce. Most w więzieniu.

Z New Yorku piszą do Nordd. All. Ztg.: Tutejsze władze silne mają postanowienie wyplenienia za jaką bądź cenę anarchizmu w Stanach Zjednoczonych. Jeden z wysoko dygnitarzy oświadczył mi: „Bądź pan przekonany, iż Jan Most nie będzie nigdy redagował swojego dziennika (Freiheit) w Ameryce, ani też nie wypowie już żadnej mowy. Gdyby Most nie dopuścił się żadnego przekroczenia w więzieniu powinien być po 10 miesiącach wypuszczony na wolną stopę; oskarżyciel publiczny posiada jednakże w ręku dostateczny materiał, aby wytoczyć Mostowi jeszcze szereg procesów i tak tedy skoro skończy się jedna kara uwięzionego anarchisty zostanie mu wytoczony nowy proces, a w ten sposób może on całe lata, jeżeli nie do końca życia pozostać pod kluczem“.

Nie ulega wątpliwości, że publiczny oskarżyciel jak na teraz ma zamiar w sposób powyższy użyć na zawsze nieszkodliwym przewódce anarchistów. W najnowszym numerze Freiheit zagrożono śmiercią sędziemu Smythowi oraz tym wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do zasądzenia Mosta i jego towarzyszy, Schenka i Braunschweiga. Z powodu tej groźby postanowiono wytoczyć proces wszystkim zatrudnionym przy tem piśmie, gdy jednakże przybyła policja celem aresztowania całego personelu zastała drzwi zamknięte a biuro i drukarnię pustą. Na drzwiach przybity był plakat zawiadomieniem, iż odtąd dziennik Freiheit będzie wydawany „pod ziemią“. Dotychczas nie powiodło się policji wysłędzić tajnej drukarni; sam dziennik wychodzi regularnie i rozsprzedawany jest po ulicach.

Sam Most nie przeczuwa widocznie planów władz nowyorskich, owszem pociesza się nadzieją, że po upływie 10 miesięcy i zapłaceniu 500 dolarów grzywny, będzie mógł opuścić mury więzienia.

Celem przekonania się naocznie, jak też groźny anarchista znosi ciężkie swoje położenie, udałem się w tych dniach do Blackwell-Island. W domu robotczym znajduje się w tej chwili 1157 więźniów pomieszczonech tutaj za najrozmaitsze przewinienia i zbrodnie. Złodzieje i różnego rodzaju awanturnicy, pijacy i ulicznicy rzezi-mieszkiwie pracują wraz z Mostem dla mia-

sta New-Yorku. Są tu tacy, którzy zostali skazani tylko na dziesięć dni więzienia i pracy, lecz równocześnie także zasądzeni na całe lata. Część więźniów zatrudnionych jest w kamieniołomach, inni w kuźniach, w warsztatach kłodzieskich, szewskich i t. d. W zakładzie znajduje się tylko 800 cel, skutkiem czego w niektórych pomieszczeniu po dwie osoby, chociaż cela taka mierzy zaledwie 7 stóp wzdłuż a 3 1/2 wszcz. Wszyscy więźniowie ubrani są jednako; wstają o godzinie 5 z rana, a w pół do 7 spożywają śniadanie złożone z kubka kawy i kawałka chleba, o 7 rozpoczynają pracę, o 12 jedzą obiad złożony z zupy i mięsa, poczem rozpoczyna się znowu praca i trwa do godziny 7 wieczorem. Na wieczór dostają kawę i chleb. W zakładzie panuje żelazna karność. Więźniom nie wolno przemówić do siebie ani słowa. Raz na miesiąc wolno im napisać list i przyjmować odwiedziny krewnych. Most zatrudniony jest w kuźni, krótko ostrzyżony i gładko ogolony wygląda odstraszająco. Sprawuje się wzorowo i nie dał dotychczas powodu do żadnej skargi. Wie on naturalnie coby go czekało w razie najmniejszego przekroczenia regulaminu więziennego.

KRONIKA

— Najjaśniejszy Pan raczył nam 10ściwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Bonszów, w powiecie rohatyńskim, na dokończenie budowy cerkwi, zapomogi w kwocie 100 zł.

— Zarząd „Lutni“ uprasza pp. członków chóru męskiego do przybycia w jak najbliźniejszym komplecie na próbę, która się odbędzie we środę, 7 b. m., o zwykłej godzinie w sali kasyna, a to celem przestudowania chórow, odspiewać się mających na festynie dnia 9 b. m. (w piątek), w ogrodzie Kisielki nad stawem.

— Z czytelni akademickiej otrzymujemy następujące pismo: Onegdaj dokonano wyboru nowego wydziału Czytelni. W skład wydziału weszli M. Gerek jako przewod., I. Staro-miejski jako zastępca przewod., A. Bieńkowski jako skarbnik, H. Kopia jako bibliotekarz, Stasłowicz jako podbibliotekarz; Reiner, Zajęczkowski, Kwiatkowski, Żelewski, Lewakowski, Matecki, Zorgier, Świętkiewicz, Wncowski, Korczyński, Frenkel jako Wydziałowi; — Zbyszewski, Nahlik, Tyszkowski, Kubiński, Senkowski i Kudelski jako zastępcy wydziałowych.

Ze względu na opłakane stosunki finansowe Czytelni akad., tudzież ze względu na okoliczność, że zalegające należności u członków Towarzystwa zastraszające przybrały rozmiary, walne zgromadzenie wybrało komitet likwidacyjny, którego zadaniem będzie ściągnięcie wszystkich zaległości. Komitet likwidacyjny wzywa wszystkich dłużników Towarzystwa, do uiszczenia swych należności w najkrótszym czasie, gdyż w przeciwnym razie zmuszonym będzie do wystąpienia na drodze sądowej.

— W uniwersytecie Jagiellońskim dnia wczorajszego, p. Wiktor Kulikowski, kandydat adwokacki, rodem z Brodów, otrzymał stopień dr. praw.

— Starowieś, 4 lipca. Dnia wczorajszego około godziny 9 rano wybuchł pożar z niewiadomej przyczyny w pralni klasztornej, z którą łączyły się bezpośrednio spiżarnie, składowe i reszta budynków gospodarczych klasztornych, a który to cały kompleks budynków opierał się znowu wprost o ścianę klasztoru (celi klasztornych). Pożar sprostregła służba o godzinie 9 rano, gdy już objął całe wnętrze pralni i z niedającą się powstrzymać gwałtownością wdarł się do spiżarni i składow, gdzie była złożona masa rozmaitych tłuszczów, jak słoniny, sadła i masła a nadto kilka beczek nafty. Wtedy nie było już dla budynków gospodarczych żadnego ratunku, a to tem mniej, że były one pełne siana i zboża. Płomień buchał tak wysoko, że o wpół do dziesiątej już się palił dach na 3-piętrowych celach klasztornych, koło godziny 11 zaś dach klasztoru i kościoła klasztornego stały w zupełności w ogniu. Straż pożarna brzozowska we dwadzieścia minut po ukazaniu się pożaru była na miejscu z dwiema doskonałymi sikawkami, lecz dla braku drabin, których klasztor nie posiadał, musiały się ograniczyć do ratowania ruchomości, do czego wzięto się tak energicznie, że z cel klasztornych i kościoła wyratowano wszystko. Wtedy to dopiero, gdy o godzinie jedenastej dach przepalony w kilku miejscach runął, udało się dwóm strażakom (pierwszy Lorenc a drugi Szuba) wdrzeć się z narażeniem życia na wierzch palącego się klasztoru i oni to właśnie utworowali drogę dla reszty straży, która przedewszystkiem ugasiła pożar klatki schodowej, a dostawszy się na wierzch budynku przystąpiła do zlokalizowania ognia.

Równocześnie runął dach na kościele klasztornym, a strażacy zdołali jedynie zapobiedz wdareniu się ognia do wnętrza kościoła i opalono rozszalały żywioł przynajmniej o tyle, że już do niższych pięter ognia nie dopuszczono. O pierwszej nadbiegła straż pożarna sanocka, której za ten spisek w niesieniu pomocy, go-

rażca podzięka się należy. Wkrótce potem nadeszły także sikawki ze Zmienicy i Jasienicy i zajęły się powstrzymaniem ognia, który od palących się jeszcze budynków gospodarczych groził parterowi.

Spalili się wszystkie budynki gospodarskie z zapasami, kilkadziesiąt sztuk trzody chlewnej, trzy jałówki, dach i trzecie piętro klasztoru oraz dach na kościele, reszta klasztoru i kościół wewnątrz uratowane; silne sklepienie kościelne nawet się nie zarysowało. Szkoda wynosi do 50.000 zł. i nie jest asekurowaną. Jedyne energiczny ratunek uratował klasztor od zupełnego zniszczenia.

Wielką dywersję w ratunku stanowiła ta okoliczność, że iskry niósł wiatr aż do Brzozowa, gdzie się nawet jeden dom zaczął palić.

Do tej chwili pracuje straż pożarna brzozowska i sanocka, przy pomocy dostarczonych przez wsi okoliczne, za interwencyą c. k. starosty brzozowskiego, włóscian, nad usunięciem rumowiska i ugaznieniem ognia, ukrytych w sufitach drugiego piętra. Podziwiać należy strażę pożarną brzozowską i sanocką, z których pierwsza bez wytchnienia, druga z jednorazową zmianą od 36 godzin już pracują. Na miejscu pożaru między pierwszymi był c. k. starosta brzozowski, który przy pomocy żandarmerji dzielnie straż ogniową wspierał.

O pożarze kolegium i kościoła OO. Jezuitów w Stariejwi, podają inni korespondenci następujące jeszcze szczegóły: O godzinie 11 gdy dach kolegium i kościoła stały już w ogniu, wyniesione były z klasztoru prawie wszystkie cenniejsze ruchomości. Klerycy nowicyatu wraz ze stróżami zakonnymi ratowali księgi cennej biblioteki podręcznej, manuskrypta i rzadkie dzieła treści teologicznej. Z kościoła wśród płaczu ludu wynoszono świeczniki, obrazy, cyboryum, a o godzinie w pół do 12 Sanctissimum. Ocalały także organy kościelne, które atoli w części rozebrano. Ogień pozabawił mieszkańców klasztoru nietylko dachu, ale i niezbędnych potrzeb do życia, spaliły się bowiem zapasy żywności, gromadzone już na zimę dla 150 osób, oraz stajnie, obory z krowami i trzodą chlewną, wreszcie narzędzia folwarczne. Na szczególne uznanie zasługuje pomoc, niesiona płonącemu klasztorowi przez ludność starowiejską, a szczególnie brzozowską. Kto widział tych strażaków i majstrów brzozowskich, wynoszących olbrzymie konfesjonały i ciężkie sprzęty kościelne, tych chłopków, niosących wśród zgłiszczy i płomieni wodę, lub owych żandarmów, stojących na posterunku wśród płomieni, ten nigdy nie zapomni tego widoku. Sanoczanie całą noc pilnowali klasztoru wraz z jedną sikawką brzozowską i częścią straży ochotniczej tegoż miasta. Wszelkie zresztą środki ostrożności zarządził c. k. starosta brzozowski, który do późnego wieczora był osobiście przy strasznym pożarze.

Korespondent Czasu opowiada, że w chwili wybuchu pożaru czeladź prawie wszystka zajęta była pracą w polu, a młodzież zakonna, korzystając z pogody i czasu wakacyjnego, wyruszyła wczas rano na przechadzkę w lasy biskupie i na wile, zrazu przeto nie było żadnego ratunku. Niebawem powrócili wszyscy, nadbiegły poczeiwe Służebniczki, a z niemi tłumy ludu, przybył także starosta z Brzozowa p. Punicki z żandarmami, strażą pożarną i trzema sikawkami, ale wszelka ludzka siła nie była już w stanie opanować srożącego się żywiołu. Ratowano więc co się dało, a najprzód kościół, z którego wyniesiono Najsw. Sakrament i łaskami słynący obraz Matki Bożej Wniebowziętej, ukoronowany 1877 r., oraz wszystkie kielichy, aparata, obrazy. Sędziwego O Baworowskiego i O. Wawrzeczkę umieszczono w bezpiecznym miejscu, a potem odwieziono na wile; nikt z ludzi nie doznał szwanku, pomimo, że ratunek był doraźny, tłumami całemi, bo nietylko lud, który z bliskich i dalszych okolic przybiegał z konewkami, siekierami itd., nietylko p. starosta, który bardzo czynną, a z dźwigną uprzejmością, rozwinął energię, nietylko żandarmi i straż pożarna, ale nawet księża, sąsiedzi, nawet panie z Brzozowa i panienki, słowem wszystko, co żyło wynosiło stoliki, książki, ratowało jak umiało i mogło. Ci, co dla ścisłu do ratunku przybyć nie mogli, zalegali plac kościelny i lamenty, a modlitwą, wołali do Matki boskiej starowiejskiej o ratunek. Było coś rozdzierającego serce w widoku tych kilkudziesięciu tłumów, szarpanych żądzą, bezsilną niestety, ratunku i głębokiem współczuciem dla dotkniętych tym ciosem Ojców i żalem, graniczącym niemal z rozpaczą, że ten wiekowy przybytek, to paladium całej okolicy, pastwą płomieni się staje. „Nie, Bóg nie dopuści, wołali, abyście Ojcowie porzucili to eudowne miejsce Matki Boskiej starowiejskiej. My znieśm kamień i drzewo bezpłatnie i bezpłatnie robić będziemy dniem i nocą, a kościół i dom wasz stanąć musi tak, jak był przedtem.“ Tak oni płacząc mówili. Tymczasem płomienie szalały, zwały się więziona wień, stopniały dzwony, runęły niedopalone olbrzymie belki wiązań dachu na sklepienie kościoła. Czy ono oprze się ciężarowi i gorącu? Trudno powiedzieć, aby jednak zapobiedz możliwemu nieszczęściu, wypróżniono wnętrze kościoła z ludzi i zamknięto jego podwoje. W kolegium waiący się dach przebił sufit drugiego piętra, które całe, równie jak oparte na niem poddasza spło-

nę. Dopiero na przeszłowiecznych sklepieniach pierwszego piętra zatrzymał się pożar, wyrządźszy jednak tu i ówdzie znaczne zarysowania i wyłomy. Na razie Ojcowie schronili się do swej wili letniej pod lasem. Ogólne współczucie całej sanockiej ziemi, księży, szlachty i ludu towarzyszy im i gotowość do ofiary wielka, boć to z tego kolegium starowiejskiego pod opieką Matki Bożej, wychodzili od lat 63 misjonarze na Galicję, Śląsk, Księstwo i Prusy, a nawet i zamorskie ziemie, kapłani i kaznodzieje żarliwi, jak O. Karol Antoniewicz, i pisarze ksiąg pobożnych, pism naukowych, nauczyciele młodzieży i spowiednicy wszystkich klas i warstw społeczeństwa naszego. To też jakkolwiek ono strapienie i ubogie bardzo, starcy mu jeszcze i serca i grosza dosyć, aby starowiejskie kolegium i kościół podźwignąć z ruiny. O prowincyał Jackowski znajduje się już na miejscu nieszczęścia i nie wątpimy, że obmyśli prędko środki skuteczne.

— **Stanisławów**, 5 czerwca. (Obchód piętnastoletniego istnienia Towarzystwa miłośników muzyki). Towarzystwo to ma zasługę, iż pierwsze w Stanisławowie obudziło zamiłowanie do tej sztuki, kształcącej umysł i serce. Kierownik towarzystwa, znany w świecie muzycznym p. bar. Romaszkan, pracując około podniesienia muzyki lat piętnaście z jednakową wytrwałością, zasłużył sobie na to, iż go w dzień taki towarzystwo uczciło. Dzień 4 b. m. rozpoczął się solennym nabożeństwem w tutejszej farze, gdzie towarzystwo odpiewało kilka pięknych chorów. Po odbytem nabożeństwie wprowadzono niespodziewającego się owacy i podobnej dyrektora do przystrojonej w dywany i kwiaty egzotycznej sali i tu znakomity jako pedagog muzyczny prof. seminar. Krotchwiła dał wyraz uczuciu wszystkich obecnych, gdy przy doręczeniu wieńca, uczył w gorących wyrazach zasługi piętnastoletniej p. Romaszkana około rozwoju muzyki. Dyrektor tak silnie był wzruszony, że z trudem tylko mógł odpowiedzieć, dziękując zgromadzeniu za owacy. Wieczorem był bankiet, w którym prócz członków towarzystwa wzięły udział i inne osobistości miasta. Po wzniesionym toaście na cześć Najj. Pana, pod którego rządami sztuka jak i umiejętność swobodnie rozwijać się mogą, nastąpił toast na cześć uwiecznionego dziś dyrektora, którego jeszcze raz zasługi tu podniesiono; potem wznoszono inne toasty na cześć całych korporacji i osób pojedynczych. Cały ten wieczór miał cechę prawdziwej serdeczności. Festyn zaś, z nader ciekawym a bogatym programem, odłożono na niedzielę następną, gdyż pogoda nie dawała pewności.

— **Stypendya z fundacyj krajowych**. IV. Stypendya z fundacji konwiktowych po 157 zł. 50 ct. rocznie, które także młodzieży nie należącej do szlachty nadane być mogą, otrzymali: (Dokończenie.)

35) Władysław Kryczyński, uczeń VI klasy c. k. gimnazjum w Złoczowie, który od początku studjów był zawsze pierwszym w klasie i utrzymywał się z lekcyi. — Ojciec jego burgrabia zamkowy, obareczony siedmiorgiem dzieci, nie może mu dopomagać; 36) Józef Sroka, celujący, przez dyrekcję usilnie polecony, uczeń VII klasy c. k. szkoły realnej w Jarosławiu, syn wdowy po przedmieszczaninie, posiadającej mały domek i obareczony pięciorgiem dzieci. — Uczeń ten miał w II półroczu klasy VI stopień celujący lokacyę drugą; 37) Jan Szczepan Solman, uczeń VII klasy c. k. szkoły realnej w Krakowie, sierota po pensyjonowanym c. k. oficerze, który wraz z dwójkiem dzieci bez utrzymania pozostawił. — Uczeń ten polecony przez dyrekcję na pierwszym miejscu, miał w II półroczu klasy VI stopień celujący, lokacyę pierwszą; 38) Edward Jaworski, uczeń V klasy c. k. szkoły realnej we Lwowie, którego matka pozostaje wraz z czworgiem dzieci bez żadnego utrzymania. — Uczeń ten polecony przez dyrekcję miał w II półroczu klasy IV stopień pierwszy, lokacyę drugą; 39) Andrzej Kornella, uczeń VII klasy c. k. szkoły realnej w Stanisławowie, syn sługi sądownego, który ma wprawdzie dom mieszkalny, ale pobiera tylko 13 zł. rocznie tytułem płacy i musi utrzymywać troje dzieci. Uczeń ten miał w II półroczu klasy VI stopień I. lok 2; 40) Kazimierz Nowomiejski, uczeń V klasy c. k. szkoły realnej w Stanisławowie, syn ubogiej wdowy po nauczycielu ludowym, która pobiera tylko 4 zł. 20 ct. miesięcznie tytułem pensyi i żyje z trojgiem dzieci z pracy rąk. Uczeń ten polecony usilnie przez dyrekcję i całe grono nauczycielskie, miał dotąd zawsze stopień celujący i lokacyę pierwszą.

f) Uczeń c. k. szkoły weterynaryi we Lwowie: 41) Teofil Maryan Sochaniewicz z III roku, który udowodnił celujący postęp i zupełne ubóstwo.

— **Stan powietrza**. Barometr idzie w górę. — Prognoza na dobę następującą, od godziny 12 w południe 6 b. m., według spostrzeżeń stacyi c. k. szkoły politechnicznej: — Wiatr północno-zachodni, średnia temperatura dnia około 15°C., stan nieba zmienny, powietrze miernie wilgotne, deszcz chwilowy, zresztą pogodnie.

— **Niemalego przestrachu** doznali dziś rano o godzinie 9 lokatorowie kamienicy pod l. 46 przy ulicy Halickiej, ponieważ zawaliła się część sufitu w mieszkaniu, zajmowanem przez intrologatora p. Kościuka. Już wczoraj po

południu spostrzegł tenże, iż sufit nad jego pokojem, począł się pośrodku ugiąć i że belki trzeszczały. Zawiadomiwszy też o tem natchemniast gospodarza domu, wypróżnił ten pokój, ileż właśnie dziś miała się rozpocząć rewizya sufitowych belek. Runęły dwie belki, które były zupełnie spróchniałe. Wyjście ten spowodował w pierwszej chwili rozgłos, że się kamienica wali.

— **Chłopezyk** 6-letni, niewiadomego nazwiska i pochodzenia, napotkany dnia 1 b. m. na ulicy Łyczakowskiej znajduje się dotąd w miejskim komisaryacie IV dzielnicy ulokowany. Ma on na sobie lice, szare ubranie.

— **Przytrzymano** przedwczoraj Oftekę Litusa, sługę bez obowiązków, przy sprzedawaniu srebrnego zegarka na placu Krakowskim, a gdy go w policyi zrewidowano, znaleziono przy nim także srebrny łańcuszek do zegarka. Następnie okazało się, iż przytrzymany, zakradłszy się w nocy do stajni pod l. 26 przy ulicy Mickiewicza, skradł ten zegarek z łańcuszkiem spięcemu woźnicy Teodorowi Klimkowi, z kieszeni.

— **Tragiczny wypadek** zdarzył się przedwczoraj w Krakowie. Odebrał sobie życie wystrzałem, jak się zdaje, z ładunku dynamitowego, Aleksander Mądrzykowski, lat 22 liczący, rodem z Krakowa, pod murem cementarnym w Rakowicach, z przyczyny dotąd niewiadomej. Gdy o nieszczęściu tem zawiadomiono pannę Barbarę Matyjasik, córkę właściciela domu przy ulicy Łobzowskiej, a znajomą samobójcy, ta omdlała zaraz i w kilka godzin życie zakończyła. Samobójca pozostawił listy do znajomych osób różnej treści, które zabrała z sobą komisya policyjna.

— **Zapiski policyjne**. Skradziono horoskop i psychrometer złożony z dwóch termometrów, z podwórza tutejszej szkoły leśnej; 7 męskich koszul, znaczonych S. F., a dwie damskie, znaczone R. F., prześcieradła, poszewki i obrus, znaczone R. F., kożuch biały barankowy z czarnym kołnierzem i takiemż mankietami, wartości 20 zł.

— **Sensacyjnym wypadkiem** w kronice wiedeńskiej, jest zagięcie bez wieści dwóch turystów w Alpach, mianowicie w okolicach szczytu Grossglockner. margrabiego Alfreda Pallaviciniego, liczącego lat 39 i p. A. Crommelina, sekretarza poselstwa holenderskiego w Wiedniu, młodzieńca 26-letniego. Pomimo najusilniejszych za nimi poszukiwań od dni kilku, do wczoraj rano nie było żadnej pewności o ich losie. Ojciec margrabiego Pallaviciniego, 73 let. starzec osobiście udał się do Lienzu w Tyrolu, aby kierować poszukiwaniami, a poselstwo holenderskie, otrzymawszy nieszczęsną wiadomość, rozchorował się. Ojciec Crommelina także podążył z Hagi do Lienzu. Ostatnie ślady turystów znaleziono przy schronisku Jaegerhütte, a zachodzi obawa, iż nieszczęśliwi wraz z przewodnikami pogrzebani zostali lawiną śnieżną. Współczucie dla nich jest powszechne. Do pałacu Pallavicinich nadechodzą liczne zapytania o los zagiętych. Miedzy innymi były zapytania od Najj. Arcyksięcia Ludwika Wiktora i ks. Hohenlohe.

— **W katastrofie kolejowej** pod Wuirburgiem utraciło życie 15 osób, prze-ważnie ubogich ludzi, pasażerów 3 klasy, a około 50 doznało ciężkiego lub lekkiego uszkodzenia w pociągu pospiesznym, którem mniej nierównie ucierpiał niż mieszczany, znajdował się pomiędzy podróżnymi rotmistrz hr. Chołojewski, należący do swity Najj. Arcyksięcia Ludwika Wiktora, oraz hr. René Vigier z Austrii. Obaj uszli szwanku szczęśliwie, natomiast poddany austriacki Wacław Schmelhaus, służący, uległ złamaniu nogi. Niektóre trupy okaleczone i poszarpane były do niepoznania.

— **Wychodźstwo**. W ciągu miesiąca czerwca przejechało przez Lwów do Ameryki 312 żydów z Rosyi, a 299 z Rumunii. Oprócz tego przejechało 91 Niemców z Rosyi.

— **Studjum o poetach Ukrainy**. Pester Lloyd zamieszcza w ostatnim numerze zajmujące studjum Gustawa Karpelesa o „polskich poetach Ukrainy”, mianowicie o Antonim Malczewskim i Bhdanie Zaleskim, podając zarazem w tłumaczeniu niemieckim urywki z „Maryi” i „Przenajświętszej Rodziny”.

— **Szczepienie wścieklizny**. Od Pasteura wrócili już do Krakowa Kruczkowski i Piechota, z synem. Przebyli oni szczepienie i zostali uznani przez Pasteura za wyleczonych. Krakowski weterynarz miejski, dr. Walentowicz pozostał jeszcze w Paryżu, aby dokończyć studjów w pracowni Pasteura i wysłuchać kursu o chorobach pomorkowych. Prezydent Krakowa udzielił 4-tygodniowego urlopu p. Walentowiczowi, któremu polecił także, aby przypatrzył się za granicą urządzeniom szpitali dla zwierząt, tudzież rzeźnikom i targowicom, tak, iżby dane fachowe na pożytek miasta obrócone być mogły.

— **Gmach opery** runął w Alliance, w Ohio Na szczęście katastrofa nastąpiła o godzinie 4 po południu, inaczey setki ludzi znalazłyby niechybnie śmierć od gruzami. Budynek teatralny był wielkim czteropiętrowym gmachem, zajętym od ulicy przez liczne sklepy i magazyny. Przerażający trzask i łoskot ostrzegł wszystkich mieszkańców o zbliżającej się katastrofie, tak, że zdołali ratować się ucieczką. Dyrektorem i właścicielem teatru był p. Morchand. Teatr był zbudowany w r. 1868 i kosztował 75.000 dolarów.

— **Urzędowe cyfry** statystyczne co do zesłorocznej epidemii cholery w Hiszpanii przedstawiają się, jak następuje: Od dnia 5 lutego do 31 grudnia było ogółem 338.685 wypadków choroby i 119.620 wypadków śmiertelności czyli zmarło przeszło 35 proc. chorych. Na tysiąc mieszkańców we wszystkich zarażonych miejscowościach, które wynoszą 2.247 ofiarą zarazy padło 1,82 proc. Oprócz Corunny, straszna choroba szerzyła się we wszystkich prowincjach.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, otwarta jest codziennie (wyjąwszy poniedziałków) od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 centów. Dla członków wstęp wolny.

Pomoc dla Stryja.

Do Prezydium c. k. Namiestnictwa wpłynęła kwota 765 zł. 36 1/2 ct., od Prezydium krajowego w Opatowie, jako wynik dalszych składek gmin mieszkańców Śląska (z tej kwoty 10 zł. przeznaczono dla miasta Liska); kwota 10 zł. zebrana przez Prezydium krajowe w Czerniowcach; kwota 100 zł. od prełożenia Izraela, gminy wyznaniowej w Prossnitz, na Morawie; kwota 200 zł. nadesłana za pośrednictwem p. H. Ringelheima w Tarnobrodzie, przez p. M. Bernsteina w Paryżu, prezesa towarzystwa „Compagnie Commerciale Française et Societé française de Circ. minérale et Pétrole” w Wolancie, pod Boryslawem; kwota 403 zł. 63 ct. zebrana przez Prezydium Namiestnictwa w Bernie morawskim; kwota 196 zł. 96 ct., zebrana przez Prezydium Namiestnictwa w Tryeście; kwota 4 zł., zebrana przez starostwo w Krems; kwota 65 zł., zebrana przez starostwo w Sechshaus; kwota 25 zł., zebrana przez starostwo w Hernalz; kwota 21 zł. 6 ct., zebrana przez naczelnictwo sądu powiatowego w Łące.

Wykaz III składek na rzecz pogorzalców miasta Stryja, złożonych w miejscowym stryjskim komitecie ratunkowym: (Ciąg dalszy.)

J. G. w Sędziszowie 1 zł., Nr. 3 z Barycza 5 zł., ek. starostwo w Rawa 5 zł., ek. naczelnik sądu w Baligródzie 8 zł., nauczyciele gimnazjalni Przemysł 40 zł., Aurelia Strzelecka Złoczów 12-78, administr. Lwów 43-60, X. D. Wiedeń 10 zł., Wiktor Bilski Zaleszczyki 1 zł., K. sama 62-40, ta sama 138 zł., ta sama 271 zł., Zopot Ciekówce Towarniki Rzeszów 5 zł., Hajce 3 zł., ek. st. Adolf Streier 5 zł., rostwo Żydaczów 60 zł., A. ski 300 zł., Felicja JE ks. Arcybiskup Morawa 10 zł., Gmina Ma-Szozińska 50 zł., Jełowicki Tekla Zawadzka nasterzec i Kotaryna 9 zł., ta Lwowa 3000 zł., Lwów 10 zł., gmina mias 10 zł., Mendel Wax-Gutmann Adolf Myślenice 60 zł., ek. starostwo Z. 60 zł., ek. starostwo Pilzno 70-90, miasto Bochnia 200 zł., kasa oszczędności 20 zł., kasa oszczędności 20 zł., Gablenz Rudolf 50 zł., Kołomyja 300 zł., Józef K. 12 50, kasa oszczędności 100 zł., 25 zł., c. k. sędzia 50 zł., gmina Tarnobrzeg 38 zł 17 ct., powiatowy Uhnów ze składek 44 zł. admick. starostwo Gródek ze składek 38-66. ministracya Czasu Kraków 12

GOSPODARSTWO I HANDEL

(Sprawozdanie o stanie urodzajów we wschodnich powiatach Galicyi, zystwa gospodarstycznych raportów Towarzystwa gospodarskiego*)

Ciągłe deszcze, przez które w niektórych miejscach w pogoda, sprawiły w niektórych miejscach w Delatynie i inokolceach górskich, jak w tym miesiącu czynnych, w połowie ubiegłego miesiąca, wszakże nie przysięciowy wylew wód, który brał rozmiarów znacznie zmieniennym kierunkiem wiatrem Dnia 17 czerwca, z powiatu Ustrzyk dolnych, Lesowatem i Michowej, dnia 26 czerwca w okolicy Grzymałowa. Inne przy częstych chwilach wyrządziły szkody. Powiatowej temperaturze pszenica i żyto od skutkiem czego można się spodziewać. Stan urodzajów w tym roku, mimo że ostatniego naszego tylko wszystko poprawia, sta pod wpływem deszczów, w okolicach

mniej żyznych, w tym roku bardzo dobry.

Rzepak w wielu okolicach muszka niszczy. Zresztą jak w sprawozdaniu poprzednim. Przeważnie średni lub żyły.

Pszenica wczesna przeważnie dobra nawet bardzo piękna; późna mniej. W niektórych okolicach w Sanockim, na Podolu i w Kołomyjskim rdza padła na pszenicę skutkiem słyty; ale po większej części tylko na słomę. Kłos i ziarno nieuszkodzone.

Żyto skutkiem ciągłych deszczów powoli dojrzewa, przez co żniwa spóźnią się nieco w tym roku. Żyta wogóle są rzadkie, ale kłos pełny.

Jęczmień wczesny, siane w posuchę, średnie; późne zwłaszcza w kartofli-skich bardzo piękne. W Złoczowskiem miejscami niszczy turko podjadek.

Owśy dobre, zwłaszcza wczesny kanarek bardzo piękny.

Groch przeważnie piękny obecnie kwitnie tak rychlik jak i zwykły.

Gdzie nie gdzie turkowie także niszcza, mianowicie pod Brodami w Złoczowskiem. Bób dobry, ale nisko się trzyma.

Bobik też samo.

Hreczka wczesna dobra; późniejsza średnie. Powschodziły nie równo, wczesne bardzo bujne, chociaż początkowo ucierpiały od zimna.

Wyka dobra, kwitnie. Kukurudziana dobra; ale ciągle deszcze utrudniają należyte obrobiecie. Po większej części podgarnięto dopiero po raz pierwszy, wyjąwszy po ogrodach.

Konieczyna bardzo chybła. Po większej części już pokoszona — obecnie na deszczach gnije w kopicach lub na pokosach. W Kołomyjskim, tudzież koło Horodenki i Delatyna konieczyna dobra, ale pokos rzadki.

Mieszanki w ogóle dobre.

Len dobry, z wyjątkiem niektórych okolic w Sanockim, tudzież w Żółkiewskim, gdzie nawet część przeorano.

Konopie po większej części dobre.

Kartofle wczesne źle powschodziły z powodu posuchy. Późniejsze lepsze. Podgarniają się już po raz drugi. Gdzie nie gdzie zaczynają żółknąć od słyty. Z okolicy Żurawna uskarżają się, że pod krzakami mało jest zawiązków.

Buraki przeważnie bardzo mizerne. Donoszą z Sanockiego, że liść zjadła muszka, a korzeń podgryzają robaki.

Kapusta po części tegoż samego doznała losu. Wszakże po deszczach w wielu miejscach bardzo się poprawiła. W Sanockim i Żółkiewskim, tudzież koło Złoczowa kapusta mizerne. Podobnie koło Horodenki, Kołomyi i Delatyna. Zresztą dobre

Chmiel przeważnie średni. Teraz dopiero zaczyna się poprawiać.

Łąki zaczęto kosić. Trawa po większej części w kopicach lub na pokosach, czernieje na deszczu. W ogóle siana będzie mniej niż roku przeszłego. Zjad obawa co do braku paszy, skutkiem czego byłoby potaniało. Na łąkach brzegowych siana zbiór lepszy, na leśnych o wiele mniej obfity. Toż samo na łąkach wyżej położonych.

Robotnik z powodu kośby i zbioru siana znacznie podrożał i trudno go dostać.

Orka pokładów pod sieję jesienną postępuje powoli.

Sprawozdanie tygodniowe z obrotu handlowego*)

Lwów, dnia 6 lipca.

(S. O. S.) W południowej części Monarchii naszej rozpoczęło się już żniwo. Dotychczasowe relacje handlowe twierdzą, że zasiewy przez zimno, deszcze i upały nie wiele ucierpiały z wyjątkiem zastawów jęczmienia. Co do jakości i ilości plonu zdanie nie zupełnie jest jeszcze wyklarowane, w ogóle spodziewają się wyniku dobrego.

W Anglii i we Francji również spodziewają się lepszego żniwa niż je dawniej zapowiadano. W Rosyi południowej, z której eksport rosyjski głównie się zaopatruje, mamy sprawozdania mniej korzystne, potwierdzające dawniejsze nasze sprawozdania. Posucha długo trwająca uszkodziła zasiewy w tych okolicach w takim stopniu, że spodziewają się tam mniej niż miernego żniwa. Z Ameryki donoszą, że żniwo, które w południowych krajach Stanów Zjednoczonych już jest ukończone, Co do ilości i jakości plonu wcale dobrze

W Anglii i we Francji również spodziewają się lepszego żniwa niż je dawniej zapowiadano. W Rosyi południowej, z której eksport rosyjski głównie się zaopatruje, mamy sprawozdania mniej korzystne, potwierdzające dawniejsze nasze sprawozdania. Posucha długo trwająca uszkodziła zasiewy w tych okolicach w takim stopniu, że spodziewają się tam mniej niż miernego żniwa. Z Ameryki donoszą, że żniwo, które w południowych krajach Stanów Zjednoczonych już jest ukończone, Co do ilości i jakości plonu wcale dobrze

W Anglii i we Francji również spodziewają się lepszego żniwa niż je dawniej zapowiadano. W Rosyi południowej, z której eksport rosyjski głównie się zaopatruje, mamy sprawozdania mniej korzystne, potwierdzające dawniejsze nasze sprawozdania. Posucha długo trwająca uszkodziła zasiewy w tych okolicach w takim stopniu, że spodziewają się tam mniej niż miernego żniwa. Z Ameryki donoszą, że żniwo, które w południowych krajach Stanów Zjednoczonych już jest ukończone, Co do ilości i jakości plonu wcale dobrze

*) Przedruk wzbroniony.

*) Przedruk wzbroniony.

pejskich utrzymujemy również relacje pomyślne o stanie zasiewów.

Na targi angielskie i francuskie oddziaływały silne wysyłki mąki amerykańskiej i pszenicy indyjskiej, wskutek czego ceny się nieco zniżyły. Targi niemieckie notują w porównaniu z ubiegłym tygodniem prawie bez zmiany, tylko na targu wiedeńskim handel w gotowej pszenicy odznaczał się pewnym ożywieniem z powodu zleceń szwajcarskich, południowych Niemiec i zwiększonego popytu lokalnej konsumpcji.

Na naszych targach krajowych jest pewne ożywienie. Gotowego ziarna pszenicy w pięknym gatunku było na targu mało. W handlu terminowym jest dość silny popyt. Mniejsze prowincjonalne młyny zawiązały chętnie transakcje na dostawę jesienną na podstawie małych zadatków. We Lwowie płacono za gotowy towar od zł. 7.50 do 8.45 na terminową dostawę od zł. 7.25 począwszy.

Zyta mieliśmy dowozy mało. Ceny tak gotowego ziarna jak na dostawę terminową pozostały niezmiennione.

O wyniku żniwa rzepaku dotąd nie pewnego nie wiemy. Na targu wiedeńskim podaż była dość silną i płacono na sierpień—październik zł. 10.25 do zł. 10.35, w wrzesień—październik zł. 10.35 do zł. 10.45, w Pradze płacono gotowy towar po zł. 10.50 do zł. 10.60 za 100 kilogramów. Na targi francuskie oddziaływała wiadomość o znaczniejszych wysyłkach zamorskiego rzepaku, gdyż przy końcu czerwca spodziewano się przybycia z portów stałego ładunku około 200 tysięcy cent. metr. rzepiku i około pół miliona cent. metr. lniarki, do portów angielskich zaś miało przypłynąć 80 tysięcy kwarterów rzepiku i rzepaku, blisko pół miliona kwarterów lniarki i 1200 ton nasienia bawełny. U nas notowano tylko na terminowe dostawy od zł. 8.75 do zł. 9.05 za 100 kilo, paritas Lwów, na sierpień—październik gotowego ziarna nie było na targu. Próbkę świeżego ziarna spodziewamy się z początkiem przyszłego tygodnia.

Jęczmień notuje dawniejsze ceny. Hreczka płaci zł. 8 na 100 kilo, loco Lwów, na konsumpcję czysto lokalną.

O wies trzyma się w cenie. Obroty jednak nie wielkie.

Grochu dowieziono na targi tylko w małych ilościach. Celnych gatunków prawie nie ma.

Chmiel płaci stosownie do renomy chmielarni i jakości towaru od zł. 40 do 52 za 56 kilo, loco folusik. O ile nam wiadomo, podróżujący po kraju agenci zateccy i z Pragi poszukują naszego produktu i są powodem pewnego ruchu handlowego.

Spirytus notuje we Wiedniu 24.72, w Pradze zł. 24.50 do 25, u nas zaś zł. 26 do 26.25 za 10.000 litr. pret., wskutek czego eksportu u nas nie ma a najdalej nasze wysyłki idą do Wieliczki.

**** Targ zbożowy. *)** Dnia 6 lipca 1886 r.

Lwów, Pszenica 7.25 do 8.50, żyto 5.50 do 6.35, jęczmień 5.50 do 7.—, owies 6.10 do 6.50, groch 6.— do 9.50, wyka — do —, rzepak 8.90 do 9.25, lnianka — do —, konieczyna czerwona 25.— do 30.—, konieczyna biała 25.— do 30.—, konieczyna szwedzka 25.— do 30.— na termina paritas Lwów.

Tarnopol, Pszenica 7.— do 8.25, żyto 5.40 do 6.95, jęczmień browarny 5.25 do 6.—, owies 6.50 do 6.60, groch 5.85 do 8.—, wyka — do —, rzepak — do —, lnianka — do —, konieczyna czerwona — do —, konieczyna biała — do —, konieczyna szwedzka — do —.

Podwoleczyska, Pszenica 7.— do 8.— żyto 5.25 do 5.80, jęczmień 5.— do 5.75, owies 6.60 do —, groch 5.85 do 8.—, wyka — do —, rzepak — do —, lnianka — do —, konieczyna czerwona — do —, konieczyna biała — do —, konieczyna szwedzka — do —.

Jarosław, pszenica 7.50 do 8.75, żyto 6.— do 6.60, jęczmień 5.50 do 6.50, owies 6.50 do —, groch 7.— do 9.—, wyka — do —, rzepak — do —, lnianka — do —, konieczyna czerwona — do —, konieczyna biała — do —, konieczyna szwedzka — do —.

Czerniowce, pszenica 7.— do 8.—, żyto 5.40 do 6.—, jęczmień 5.40 do 5.60, owies 5.25 do 5.55, groch 6.— do 9.—, wyka — do —, rzepak — do —, lnianka — do —, konieczyna czerwona — do —, konieczyna biała — do —, konieczyna szwedzka — do —.

Wszystko a 100 kilo netto bez worka. Stary chmiel za 56 kilo loco Lwów, zł. 5.— do 10.— nominalnie. Nowy chmiel od 46.— do 52.— zł. loco chmielarnie, brak połowy ceny.

Okowita za 10.000 litr. pret. loco Lwów zł. 26.— do 26.30.

Uspokojenie spokojne.

*) Przedruk wzbroniony.

Wiedeń, 6 lipca. (Telegram Gazety Lwowskiej.) Na wczorajszy targ bydła rzeźnego przypędzono ogółem 3578 sztuk wołów,

między temi galicyjskich i bukowin-
skich 1557, węgierskich 857, niemieckich
1164. Ogólny przypęd był o 134 sztuk mniej-
szy niż zeszłego tygodnia. Z Galicyi i
Bukowiny przypędzono w porównaniu z zesz-
łym tygodniem o 113 mniej. Z powodu
obniżenia się cen łożu, targ był mało o-
żywiony. Ceny towaruprzedniego spadły do
1 złr. 50 cent., średniego do 1 złr. Płacono
za woły opasowe galicyjskie po 51 do 57 złr.,
najprzedniejsze po 59 złr.; węgierskie po 51
do 57 zł., najprzedniejsze po 59 zł., niemieckie
po 52 do 61 złr., byki i krowy po 44 do 54 zł.,
za 100 kilogramów martwej wagi.

OSTATNIA POCZTA

P. Minister wyznał i oświaty dr. Gautsch, który, jak wiadomo odbywa obecnie podróż inspekcyjną po północnych Czechach przybył przedwczoraj do Aseh, a po zwiedzeniu zakładów naukowych udał się w dalszą podróż.

Najnowsze dzienniki wiedeńskie potwierdzają sygnalizowaną nam wczoraj telegraficznie wiadomość o nominacji radcy dworu przy Namiestnictwie w Gradcu Franciszka hr. Merveldta na prezidenta szląskiego rządu krajowego, dodając zarazem, iż następcą jego w Gradcu zostanie radca rządowy przy rządzie krajowym w Lublanie Rudolf hr. Choriński, który otrzyma równocześnie godność rzeczywistego radcy dworu.

Odnosne nominacje ma ogłosić dzisiejsza *Wiener Ztg.*

Według informacji *Presse*, do Pesztu odeszła już nota Rządu austriackiego, w której zawiadomiono rząd węgierski o zmianach, poczynionych w taryfie cłowej przez Izbę deputowanych i zaproszono go do uczynienia propozycji w kwestyi *modus procedendi* i terminu rozpoczęcia rokowań.

Dnia 11 b. m. zostanie ogłoszoną odezwa komitetu, który utworzył się pod przewodnictwem Najd. Arcyksięcia Albrechta celem zbierania składek na wzniesienie pomnika dla marszałka polnego hr. Raddeckiego.

W połowie bieżącego miesiąca odbędzie się w Lublanie pierwsze walne zebranie włościańskiego stowarzyszenia szkolnego pod nazwą: „stowarzyszenie Cyryla i Metodego“.

Pol. Corr. zamieszcza godny uwagi list z Petersburga, w którym powiedziano, iż dotychczasowe postępowanie księcia Aleksandra bułgarskiego wywołało w Rosyi wielkie niezadowolenie, a przede wszystkim poczytano mu za złe, iż wbrew traktatom i przyjętym na siebie zobowiązaniom zwołał do Sofii zjednoczone zgromadzenie narodowe obu Bułgarij, wskutek czego stworzył pożałowania godny precedens dla przyszłych akcyj państw bałkańskich.

Gdyby rząd rosyjski, tak dalej pisze korespondent, poparł był zamach stanu w Filipopolu, zyskałby u ludu wielką popularność, a Bułgaria pozostałaby przedmurzem Rosyi na Wschodzie. Rosya nie chciała jednak wyprzeć się uroczystych zobowiązań głównie dlatego, że naród rosyjski jest jedynie przez cara reprezentowany. Car nie mógł złamać przyrzeczeń, danych w Skierniewicach i Kromieryżu, a honor jego jako panującego i żołnierza nie pozwalał mu układać się eo do akcyj ks. Aleksandra.

Zupełna unia Bułgarii z Rumelią — kończy list — oznacza rozpoczęcie się podziału Turcyi, co mogłoby wywołać ogólną walkę przy podziale łożu. Rosya chce więc przeszkodzić tej zupełnej unii, lub przynajmniej ująć ją w jak najciaśniejsze granice.

Do wiedeńskiego *Sonn u. Feiertags-courner* donoszą z Petersburga: Według wiadomości, nadeszłych tu od wschodnich granic państwa, koncentruje rząd chiński swe wojska nad brzegami rzeki Amur, gdzie już przybyło 3000 żołnierzy chińskich pod dowództwem jednego generała. — Straże polne wojsk chińskich zostały już porozstawiane.

Rumuński minister Sturdza, który przed tygodniem udał się do Konstantynopola, celem podpisania prowizorycznej ugody handlowej z Turcyą, powróci za dni kilka do Bukaresztu i obejmie tymczasowo przydyum gabinetu, albowiem pan Bratiano wyjeżdża na kurację do Marienbadu. Według depeszy z Bukaresztu, p. Bratiano zatrzyma się przez dwa dni w Wiedniu, i prawdopodobnie zo-

baczy się z panem Ministrem hrabią Kalnokym.

Posel austriacko-węgierski w Bukareszcie, baron Mayer, wyjedzie w połowie bieżącego miesiąca na kilkutygodniowy urlop.

W domu prezydenta republiki francuskiej odbyć się ma w dniu 13go lipca, jako w dzień uroczystości narodowej, ogólne przyjęcie. W dniu 14. lipca na obiedzie u prezydenta zgromadzą się wszyscy obecni w Paryżu generałowie, a 16. b. m. odbędzie się u ministra wojny zgromadzenie korpusu oficerskiego stolicy i załóg okolicznych.

W procesie przeciw fabrykantowi w Chateau-Villain i robotnikom, które z p. Fischerem wykonały zamach na żandarmów i podprefekta, przesłuchano świadków, przeważnie kobiety. Zeznały one, jakoby zakonnice zachęcały do oporu. Dzienniki konserwatywne zarzucają władzom brak taktu, że wezwały przed kratki sądowe przeważnie młode dziewczęta wiejskie, które nie umieją sobie zdać sprawy ze swojej winy.

Z Berna donoszą, iż rząd szwajcarski polecił sądom związkowym przeprowadzenie śledztwa w sprawie zmywu ślusarzy w Zurichu. Skonstatowano już, że głównymi sprawcami byli anarchiści zagraniczni. Szwajcarski rząd związkowy postanowił bezwzględnie uwolnić całą Szwajcaryę od żywiołów anarchicznych.

Köln. Ztg. ogłasza ustęp z prywatnego listu jednego z wybitniejszych postów angielskich, który zastanawia się nad kampanią wyborczą i pisze: „Pomimo ostatnich zabiegów ze strony sfer politycznych i umiarkowanych, obawiam się jednak, że Gladstone uzyskać może większość, a to w ten sposób, jak ją otrzymał Ludwik Napoleon przez plebiscyt, a także z tej prostej przyczyny, iż nazwisko Gladstone'a w szerokiej i nieświadomych rzeszach znane jest lepiej niż wszystkich innych osobistości. Ale obawy nasze nie są mniejsze i w takim razie, gdyby Gladstone został pokonany. Nieszczęścia i niebezpieczeństwa, które wyzwał ten człowiek, są nieuleczalne. Bo jeżeli odmówi się autonomii, Irlandii, to całe duchowieństwo i Fenianie wolać nie przestaną, że sprawę irlandzką uznał jeden z największych mężów stanu Anglii, jako sprawę sprawiedliwą.“

Londyńskie dzienniki poranne z dnia wczorajszego ogłaszają korespondencję, która się swego czasu toczyła między byłym prezydentem rządu lokalnego Balfourem a Gladstonem. Według korespondencji tej ofiarował Gladstone w grudniu zeszłego roku torysom pomoc swą do rozwiązania kwestyi przyszłego zarządu Irlandyą, dodając iż posiada autentyczne wiadomości, że po za Parnellem stoi potęga, któraby się dopuściła w Anglii aktów gwałtownych, jeśliby życzeniem partii irlandzkiej nie uczyniono zadość przez istotne ustępstwa.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 6 lipca. *Wiener Ztg.* ogłasza nominację Franciszka hr. Merveldta na prezidenta szląskiego rządu krajowego, a hr. Chorińskiego na kierownika rządu krajowego w Gradcu.

Wiedeń, 6go lipca. *Wiener Ztg.* ogłasza nominację radcy sądu wyższego we Lwowie, Wojciecha Kochanowskiego na radcę dworu przy najwyższym trybunale sądowym.

Rjeka, 6 lipca. (Tel. pr.) Pomiędzy cholera nie przybrała dotychczas charakteru epidemicznego, wiele tutejszych rodzin chroni się do Krainy i Kroacyi.

Berlin, 6go lipca. (Tel. pryw.) Według *Kreutz Ztg.* pojawiają się symptomata, które każą obawiać się zaostrzenia w najbliższych miesiącach przesilenia bałkańskiego.

Berlin, 6 lipca. (Tel. pryw.) Tutejsze dzienniki dowiadują się, iż kanał, który ma połączyć morze Północne z Bałtykiem zostanie zbudowany wyłącznym kosztem państwa.

Amsterdam, 6 lipca. (Tel. pr.) W czasie wczorajszego meetingu socjalistycznego wywiązała się bójka pomiędzy socjalistami a polityką, przyczem kilku robotników ciężko raniono. Do komisarza policyjne-

go dano kilka strażów rewolweryjnych, które jednakże chybiły celu.

Zadar, 6 lipca. Ludność mahometańska, która wyemigrowała z trzech wsi, dawniej należących do Turcyi, a w maju przyłączonych przemocą do Czarnogóry, napadła w sile rzekomo 2000 głów w nocy z dnia 2 na 3 b. m. na miejscowość Mojkwac, i wzięła do niewoli dwóch kapitanów czarnogórskich. Wojsko czarnogórskie odparło bandę, która straciła 60 ludzi.

Cetynia, 6 lipca. (Telegram *Neue fr. Presse*). Po chybionym napadzie ludności mahometańska wydała dwóch wziętych do niewoli kapitanów. Nad granicę wysłano wojska regularne, którym kazano zachować się zupełnie biernie.

Kolonia, 6 lipca. (Tel. pryw.) Wodług *Köln. Zeit.* Rosya miała zawiadomić Mocarstwa, iż port w Bantumie przestaje być odtąd w myśl artykułu 59 traktatu berlińskiego wolnym portem.

Londyn, 6 lipca. Dotychczas wybrano: 168 konserwatywnych, 76 zwolenników Gladstone'a, 36 liberalnych dysydentów i 27 parnellistów. Konserwatywni dysydenci zdobyli 25 nowych miejsc. Gladstoniści 10 miejsc.

Londyn, 6 lipca. (Tel. pryw.) W New-Jersey (w Północnych Stanach Zjednoczonych) eksplodowało w fabryce dynamitu, będącej własnością towarzystwa pod firmą: M. Cainsville, 2500 funtów dynamitu. Z 10 robotników, którzy znajdowali się podówczas w fabryce, nie pozostało ani śladu. Wstrząśnienie dało się uczuć na 20 mil angielskich dookoła.

Londyn, 6 lipca. (Tel. pryw.) Rezultat wyborczy jest ciągle niepomyślnym dla stronnictwa ministeryjalnego. Przeważa przekonanie, iż Gladstone nie uzyska większości.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowicki

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia) w miejscu 12 złr. pocztą 16 złr.; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 złr., pocztą 8 złr.; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., pocztą 4 złr., miesięcznie (od 1go do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 złr., pocztą 1 złr. 35 ct.

Prenumeratorem rocznie lub półrocznie, (którzy prenumerują od 1go stycznia do końca grudnia, lub od 1go stycznia do końca czerwca) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćrocznie zaś i miesięczni za dopłatą; pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2., ćwierćrocznie 1 zł.

L. 4706 (4151 3-3)

C. k. powiatowy w Gwoźdzu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na prośbę c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego dozwoloną została na zaspokojenie 18 rat pożyczkowych po 9 zł. wa. na dniu 14 lutego, 14 czerwca i 14 października każdego roku poczynszy od 14 października 1879 do 14 czerwca 1885 włącznie zapadłych z 10proc. odsetkami zwłoki od dnia zapadłości każdej raty aż do rzeczywistej zapłaty bieżącymi i kosztów w kwocie 9 złr. 23 ct. wa. i kosztów inercyjnych w kwocie 8 złr. wa. sprzedaż realności dłużnika Stefana Oleniuk vel Oleniuk własnej w Pruchniszczu pod l. 43 położonej wyk. hip. l. 8 teje gminy objętej ze wszystkimi do teje realności należącymi w protokole zastawniczego opisaniami z dnia 30 września i 14 października 1875 wymienionemi gruntami i przynależnościami w drodze publicznej licytacji która w dniu 23 lipca 1886 20 sierpnia i 24 września 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie przedsięwzięta zostanie, z tym dodatkiem, że pomieniona realność na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 250 zł. — ct. a. w., która służyć będzie, oraz za cenę wywołania, na ostatnim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedana że każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie złożyć kwotę 25 złr. do rąk Komisji hipotecznej i że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli kurator w osobie Dmytra Mykietczuk ustanowionym wreszcie że akt oszacowania w mowie będącej realności tudzież bliższe warunki licytacyjne w tus. registraturze mogą być przejrzane.

C. k. sąd powiatowy
Gwoździec, dnia 12 lutego 1886.

L. 1858. (4623 3-3)

C. k. sąd obwodowy w Brzeżanach ogłasza niniejszem, że celem zaspokojenia pretensji Antoniny Merl w kwocie 120 zł. aw. zpn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż $\frac{2}{3}$ części realności pod lk. 293 w Brzeżanach mieście położonej, wedle dom. 6 pag. 16 i 357 n. 7 i 8 haer. Władysława i Teofilii Małczyńskich własne w trzech terminach a to: dnia 21 lipca, 11 sierpnia i 25 sierpnia 1886 zawsze o godzinie 10ej rano w sali nr. 12.

Cena wywołania wynosi 1480 zł. 31 ct. aw. Rzeczone $\frac{2}{3}$ części realności sprzedane zostaną w powyższych terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej, w razie zaś gdyby takowe w powyższych terminach przynajmniej za cenę szacunkową sprzedane nie zostały, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 25 sierpnia 1886 o godzinie 4 po południu w sali nr. 12.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg hipoteczny można przejrzeć w tus. registraturze.

O rozpisaniu tej licytacji zawiadamia się strony interesowane, wierzycieli wiadomych do rąk własnych, leżącą masę spadkową Weroniki Goreckiej do rąk kuratora adw. dr. Holzera, zaś tych wierzycieli, którzyby po dniu 21go marca 1886, jako dniu uzupełnienia wyciągu tabularnego do tabuli weszli lub którymby niniejsza uchwała albo późniejsze w tej sprawie wydać się mające uchwały wcale nie lub wcześniej przed terminem doręczone być nie mogły, do rąk kuratora adw. dr. Schätzla z substytucją adw. dr. Gottlieba i przez edykta.

Brzeżany, dnia 18 maja 1886.

L. 24077. (4788 3-3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensji 149 zł. 10 ct., 149 zł. 10 ct. i 149 zł. 10 ct. z przyn., odbędzie się dnia 16 września i dnia 28 października 1886, każdym razem o godzinie 9 przed południem w ts. sali rozpraw przymusowa licytacja do Maryana Bołdeskul wedle dom. 102 pag 388 n. 25 haer. należącej realności pod l. 698 $\frac{1}{4}$ we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 10.000 zł. lub przynajmniej za tę cenę sprzedana zostanie, że jako wadium kwota 1000 zł. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich tych wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 5 maja 1886 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Dzidowski kuratorem a jego zastępcą adwokat dr. Dziubiński mianowany został.

Lwów, dnia 19 czerwca 1886.

L. 4182. (4774 3-3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnięcia na rzecz ek.

uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie 7 rat po 11 zł. 14 ct. resztującego kapitału 183 zł. 90 ct. i 19 zł. 14 ct. aw. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 9 lipca, 11 sierpnia i 15 września 1886, każdym razem o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż realności pod lk. 44 subr. 57 w Zawadce rymanowskiej położonej Michała Kobelli własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej. Czna szacunkowa wynosi 400 zł. Zakład 10 proc. teje.

Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.
Rymanów, 7 czerwca 1886.

L. 24520. (4787 3-3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensji resztującej 1723 złr. 50 ct. wa. z pn. c. k. uprz. galic. akcyjn. banku hipotecznego we Lwowie, odbędzie się dnia 5 sierpnia 1886 i 9 września 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem, przymusowa licytacja do Heleny Walentyny Pichl wedle dom. 167 pag. 101 n. 13 haer. należącej realności pod l. 199 $\frac{1}{4}$ we Lwowie położonej na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 10.036 złr., lub przynajmniej za tę cenę sprzedana zostanie że jako wadium kwota 1003 zł. złożoną być ma warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla nieobecnej wierzycielki Józefy Marossani tudzież dla wszystkich tych którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 10 maja 1886 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły adwokat dr. Feiles kuratorem a jego zastępcą adwokat dr. Jekes mianowany został.

Lwów, dnia 19 czerwca 1886.

L. 4181. (4777 3-3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnięcia na rzecz ek. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie 24 rat po 12 zł. i jednej w kwocie 12 zł. 16 ct. aw. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 7 lipca 1886, 11 sierpnia 1886 i 15 września 1886 każdym razem o godz. 10 przed poł. publiczna sprzedaż realności pod lk. 65 w Lipowcu położonej, Jędrzeja Husowca własnej ciała tabularnego nie stanowiącej. Cena szacunkowa wynosi 500 zł. Zakład 10 proc. teje.

Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.

Rymanów, 7 czerwca 1886.

L. 2343. (4645 3-3)

Mościski c. k. sąd powiatowy podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 202 zł. 50 ct. przymusowa sprzedaż realności pod lk. 105 w Balicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, a mian. Józefa, Mikołaja, Piotra, Anny, Fruški i Katarzyny Kiernickich jako spadkobierców Iwana Kiernickiego własnej, w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz ogólnego rolniczo-kredytowego zakładu dla Galicji i Bukowiny dnia 21 lipca, 24 sierpnia i 23 września 1886 każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 300 zł. lub wyżej teje na trzecim terminie zaś także i niżej ceny wywołania, jednakże aż do wysokości ciężarów hipotecznych sprzedana zostanie.

Wadium wynosi 10 proc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tus. registraturze.

Mościska, 22 maja 1886.

L. 2796. (4644 3-3)

Mościski c. k. sąd powiatowy podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 225 zł. przymusowa sprzedaż realności pod lk. 29 w Moczeradach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej a mian. Mikołaja, Onufrego, Ołeksy i Michała Melaników jako spadkobierców Tymka Melanika własnej, w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz ogólnego rolniczo-kredytowego Zakładu dla Galicji i Bukowiny dnia 21 lipca, 24 sierpnia i 23 września 1886 każdym razem o godzinie 9 z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 300 zł. lub wyżej teje na trzecim terminie zaś także i niżej ceny wywołania jednakże aż do wysokości ciężarów hipotecznych sprzedana zostanie.

Wadium wynosi 10 proc. sumy szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tus. registraturze.

Mościska, 22 maja 1886.

L. 1943. (4735 3-3)

C. k. sąd powiatowy w Glinianach ogłasza, że na zaspokojenie sumy 65 zł., odbędzie się w tut. sądzie przymusowa sprzedaż $\frac{2}{3}$ części realności wyk. hipot. l. 32 gminy kat. Podhajczyki objętej, Józefa Gerlachy własnych, na rzecz Markusa Lifschitz, 21 lipca, 23 sierpnia i 23 września 1886, każdym razem o godzinie 11 z tem, że na pierwszych dwóch terminach te $\frac{2}{3}$ części realności tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 190 zł., na trzecim zaś i niżej teje sprzedana zostanie.

Wadium 10 proc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tut. registraturze.

Gliniany, dnia 24 marca 1886.

L. 26558 (4789 3-3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensji 60 zł. 26 ct., 60 zł. 44 ct. 60 zł. 63 ct. i 914 zł. 62 ct. z przyn. odbędzie się dnia 4 sierpnia 1886, 15 września 1886 i 20 października 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacja do Antoniu Kuzińskiej, Izabeli i Maryi Olechowskich wedle wyk. hip. 308 II. dzieln. karty B. poz. 4 i 10 należącej realności pod l. 347 $\frac{1}{4}$ we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 3397 zł. 50 ct. lub przynajmniej za tę cenę sprzedana zostanie, że jako wadium kwota 339 zł. 75 ct. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 12 maja 1886 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły adwokat dr. Nurkowski kuratorem a jego zastępcą adwokat dr. Nathansohn mianowany został.

Lwów, dnia 19 czerwca 1886.

L. 1670 (4732 3-3)

C. k. sąd obwodowy w Wadowicach przedsięwzięcie w sprawie Agnieszki Grabowskiej przeciw Józefowi Jaskułce egzekucyjną sprzedaż $\frac{2}{3}$ części realności pod lk. 231 w Wadowicach l. wyk. hip. 332 dla gminy Wadowice na Józefa Jaskułkę zapisanych na dniu 14 października, 11 listopada i 9 grudnia 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem w budynku sądowym.

Cena szacunkowa wynosi 280 złr. a wadium 28 złr.

Reszta warunków licytacyjnych w sądzie do przejrzania.

Wadowice, 8 maja 1886.

L. 1154. (4740 3-3)

W dniach 8 lipca, 11 sierpnia i 15 września 1886, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 44 w Łobozwi położonej, dłużnika Iwana Tulejicza własnej, na zaspokojenie wierzytelności Dawida Walzmanna w kwotach 20 zł., 40 zł., 20 zł., 20 zł., 5 zł., 2 zł., 2 zł. a. w. zpn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1500 zł. zakład 150 zł. aw.

Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, a na trzecim terminie także poniżej ceny, jednakże nie niżej sumy wyróżniającej wszystkie długi hipoteczne realność powyższą obciążające

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przeglądać można w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Pawła Schulca z Ustrzyk dolnych.

C. k. sąd powiatowy
Ustrzyki, dnia 30 maja 1886.

L. 7486. (4734 3-3)

Brodzki c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia resztującej wierzytelności Antoniego Jaskiewicza w ilości 68 zł. 20 ct. zpn. przymusowy jawny przetarg należący do dłużnika Michała Panasiuka realności ciała hipotecznego stanowiącej pod l. wzk. 373 gminy katastralnej Ponikowica na 150 zł. ocenionej na dzień 2 sierpnia i 6 września 1886 zawsze o godzinie 10 przed południem w gmachu sądowym w biurze 5. Poręczne 15 zł. wa.

Na obu terminach nabyć można realność tę tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej; drugi termin jest zarazem terminem do ułożenia ułatwiających warunków.

Resztę warunków, tudzież wyciąg tabularny i protokół ocenienia realności tej przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Brody, dnia 27 maja 1886.

L. 2431. (4475 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza się, że celem ściągnięcia na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie 25 rat po 27 zł. i jednej raty 27 zł. 50 ct. aw. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 9 lipca 1886, 11 sierpnia 1886 i 15 września 1886 każdym razem o godz. 10 przed południem publiczna sprzedaż realności pod lk. 41 subr. 27 w Zawadce rymanowskiej położonej Daniela Oszczepa własnej ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena szacunkowa wynosi 1000 zł.

Zakład 10 proc. teje.

Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.

Rymanów, 7 czerwca 1886.

L. 9316. (4793 2-3)

Celem obsadzenia drobnej sprzedaży tytoniu, marek stemplowych i blankietów wekslowych we Lwowie przy ulicy Szpitalnej l. 2 lub w miejscu bezpośrednio z powyższą realnością sąsiedniem, rozpisuje się konkurencyja przez oferty pisemne.

Obrót materiału w tej trafice wynosił w roku 1885:

w tytoniu 6672 zł. 95 ct.

w znaczkach stemplowych i

blankietach wekslowych 2572 zł. — ct.

Razem 9244 zł. 95 ct.

Oferty, do których ma być dołączone wadium w kwocie 50 zł. legalne poświadczanie pełnoletności i moralności, wniesić należy do włącznie 15 lipca 1886 do 12tej godziny w południe na ręce naczelnika ek. powiatowej Dyrekcji skarbu we Lwowie.

Lwów, dnia 28 czerwca 1886.

L. 9257. (4741 2-3)

C. k. sąd powiatowy m. del. s. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia przez Zakład kredytowy włość w likwidacji wywalczonej sumy 82 zł. 84 ct. w. a. z pn. publiczną licytację $\frac{3}{4}$ (trzy piątych) części realności Tekli Wojtyńskiej i Hawryły Górala własnej, w wyk. hip. l. 185 gminy Grzybowice zapisanej, na dzień 19 sierpnia, na dzień 23 września i 28 października 1886, każdym razem o godzinie 10 rano w sali rozpraw.

Poręczne 64 zł.

W pierwszym i drugim terminie można tę realność nabyć za, lub wyżej ceny szacunkowej, w trzecim zaś i poniżej tej ceny.

Resztę warunków protokół ocenienia i wyciąg hipot. przejrzeć można w ts. registraturze, kurator niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Henryk Szydłowski.

Lwów, dnia 31 maja 1886.

L. 2404. (4556 2-3)

W sądzie wiśnickim odbędzie się 11 sierpnia 1886 o godz. 10 rano za jakąbądź cenę egzekucyjna sprzedaż realności wedle l. wyk. hip. 191 gm. Rajbrot, Grzegorza Szymczakiewicza własnej, na rzecz galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji pto 287 zł. 76 ct. z pn.

Cena wywołania 500 zł.

Wadium 50 zł.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Wiśnicz, dnia 31 maja 1886.

L. 1426. (4552 2-3)

W sądzie wiśnickim odbędzie się 4 sierpnia i 7 września 1886, każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż połowy realności l. wyk. hip. 510 w Wiśniczu położonej, Złata Hippe Turner własnej, celem zaspokojenia pretensji Eliasza i Goldy Messingerów 175 zł. z pn.

Protokół oszacowania, wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Wiśnicz, d. 27 kwietnia 1886.

L. 2048. (4553 2-3)

W sądzie wiśnickim odbędzie się dnia 11 sierpnia 1886 r. o godzinie 10 rano celem zaspokojenia pretensji galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji w kwocie 200 zł. z pn. sprzedaż publiczna realności pod l. wyk. hipt. 356 w Rajbrocie położonych, Macieja Trojana własnych.

Cena wywołania 350 zł.

Wadium 35 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny do przejrzania w registraturze.

Wiśnicz, 31 maja 1886.

L. 3614. (4633 2-3)

W dniu 23 sierpnia 1886 o 10 godzinie przed południem, odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności, pod lk. 34 w Busku położonej, według wyk. hip. l. 1458 gminy kat. Buska, Israela i Freidy Fikiesów własnej, tylko powyżej ceny szacunkowej 408 zł., na zaspokojenie sumy 263 zł. 54 ct.

Cena wywołania 408 zł.

Wadyum 10 pre.

Wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania w tu sąd. registraturze do przejrzenia.

Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 16tym kwietnia 1886 w hipotece sprzedac się mającej realności weszli, lub którymby uchwała niniejsza z jakiegobądź powodu doręczona nie została, ustanawia się kuratora w osobie p. Jana Szumpetera notaryusza w Busku.

Z c. k. sądu powiatowego.
Busk, dnia 20 kwietnia 1886.

L. 2049. (4555 2—3)

W sądzie wiśnickim odbędzie się 11 sierpnia 1886 o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności l. wyk. hip. 46 w Lipnicy murowanej, Franciszka i Rozalii Swiderskich własnej, celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego właścicińskiego we Lwowie w kwocie 44 zł. 80 ct z pn.

Cena wywołania 150 zł.

Wadyum 15 zł.

Inne warunki w registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Wiśnicz, d. 31 maja 1886 r.

L. 2403 (4554 2—3)

W sądzie wiśnickim odbędzie się dnia 11 sierpnia 1886 o godzinie 10 rano celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredyt. właścicińskiego w likwidacji we Lwowie w sumie 200 zł. z pn., publiczna sprzedaż realności l. wyk. hip. 3:8 gminy Rajbrot objętej, spadkobierców Franciszka Twaroga oraz Małgorzaty Twaróg własnej.

Cena wywołania 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny do przejrzenia w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Wiśnicz, dnia 31 maja 1886.

L. 3608. (4797 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie prostuje niniejszem edykt z daty Złoczów dnia 8 maja 1886 l. 1943 w sprawie Majera Rappaporta przeciw Helenie Kruszelnickej pto 900 zł. w. a. rozpisany w ten sposób, że 3ci termin przymusowego jawnego przetargu sumy 900 zł. w. a. z pn., z większej sumy 8000 zł., względnie 5000 zł. w stanie biernym dóbr Baryłów na karcie C. poz. 22, na rzecz wymienionej dłużniczki intabulowanej, wyznaczonym został nie na dzień 26ty lecz na dzień 23 sierpnia 1886. Złoczów, dnia 26 czerwca 1886.

L. 3026. (4776 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnięcia na rzecz ek. uprz. gal. Zakładu kredytowego właścicińskiego we Lwowie 26 rat po 12 zł. i reszty 22 zł. 78 ct. aw. z pn., odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 11 sierpnia 1886 o 10 godzinie przed południem sprzedaż realności pod l. k. 60 subr. 30 w Daliowie położonej, masy spadkowej Jana Krupeja własnej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena szacunkowa wynosi 240 zł.

Zakład 10 pre. tejże.

Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.

Rymanów, dnia 7 czerwca 1886.

L. 8758. (4772 2—3)

Celem zaspokojenia resztującej pretensyi c. k. uprz. galic. Zakładu kredytow. właścicińskiego przeciw Andruchowi Najdnych pto 89 zł. 92 ct. aw., odbędzie się w dniach 2 sierpnia, 6 września i 11 października 1886 o 9 godzinie przed południem publiczna licytacja realności nr. 49 subrep. 67 w Białokiernicy.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Akt oszacowania i warunki można przejrzeć w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Podhajce, dnia 30 października 1885.

L. 24235 (4323 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. galic. akc. banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 144 zlr. 84 ct. i 144 zlr. 84 ct. w. a. jak rad dłużnych od sumy pożyczkowej 3400 zlr. należących się z pn., odbędzie się dnia 15 lipca 1886, dnia 19 sierpnia 1886 i dnia 16 września 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacja do Józefa Florentyna Heppe wedle wyk. hip. l. 820 karta B. poz. 2 należącej realności pod l. 886 2/4 we Lwowie położonej na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 6800 zlr. w. a. lub przynajmniej za tę cenę wywołania sprzedana zostanie, że jako wadyum kwota 680 zlr. w. a. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że kuratorem wierzycieli hipote-

cznych ustanowiono adw. kraj. dr. Lehmana z substytucją adwok. kraj. dr. Lityńskiego. Ewentualny termin do ułożenia ułatwiających warunków wyznaczony na dzień 17 września 1886 o godzinie 10 przed południem w biurze 9 tutejszego sądu krajowego. Lwów, dnia 5 czerwca 1886.

L. 5491. (4778 2—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 2 sierpnia i 2 września 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 4 października 1886 nawet poniżej takowej, atoli nie niżej sumy zahipotekowanych długów, licytacja ciała hipot., wyk. hipot. 148, 291, 292 i 293 gminy kat. Psacy objętych, Naści Kiceniuk, Iwana Czeczola, Piotra Kiceniuka i Senia Prysilaka własnych, na rzecz Wigdora Schleichera pto 155 zł.

Cena wywołania 748 zł.

Wadyum 74 zł. 80 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Kazimierza Abgarowicza w Rohatynie.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 4 października 1886 o 4 godzinie po południu.

Rohatyn, dnia 15 czerwca 1886.

L. 3936. (4817 1—3)

Celem zaspokojenia trzech rat pożyczkowych po 1040 zł. w. a. z pn., przeprowadzoną zostanie na rzecz gal. akc. banku hip. we Lwowie przymusowa publiczna sprzedaż w tutejszym powiecie położonych, do Honorata Roszka Augustynowicza należących dóbr Ispas z lasami Jedlina i Czartary, w trzech terminach, dnia 7 września, 12 października i 9 listopada 1886, zawsze o godzinie 10 rano w B. IV. a to za lub powyżej ceny wywołania 80.000 zł. w. a.

Termin do ułożenia ułatwiających warunków sprzedaży, wyznaczony na 9 listopada 1886 o 4 godz. po południu.

Kuratorem nieznanych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Dębicki.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć lub odpisać można w tus. registraturze.

C. k. sąd obwodowy.

Kołomyja, 22 kwietnia 1886.

L. 3505. (4849 1—3)

Żywiecki sąd powiatowy ogłasza, iż na zaspokojenie pretensyi Michała Dudysa z Lipowej w kwocie 180 zł., odbędzie się w dniach 21 lipca, 25 sierpnia, 22 września 1886 o godzinie 9 rano przymusowa sprzedaż posiadłości pod lk. 167 wyk. hip. l. 257 ks. gr. gminy Lipowej, sukcesorów Feliksa Zuziaka własnej.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, zaś na trzecim za cenę równającą się wszystkim ciężarom tej realności sprzedana będzie.

W razie gdyby realność ta na pierwszych trzech terminach sprzedana nie została, zostaje do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wyznaczonym termin na 11 października 1886.

Cena wywołania stanowi 435 zł.

Wadyum 44 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. dr. Raschke adw. z Żywca.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania, można przejrzeć w registraturze.

Żywiec, dnia 20 czerwca 1886.

L. 2044. (4846 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Żmigrodzie podaje do wiadomości, iż dnia 29 lipca, 26 sierpnia i 30 września 1886, każdym razem o 10tej godzinie rano, odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacja połowy realności pod l. 321 w Żmigrodzie położonej, wyk. hip. l. 98 objętej, Kaźmierza Piętniewicza własnej, na zaspokojenie pretensyi Gołdy Ehrreich w kwocie 60 zł. wa. Cena wywołania 200 zł.

Wadyum 20 zł.

Protokół oszacowania oraz bliższe warunki licytacyjne, przejrzeć można w tus. registraturze.

Żmigrod, dnia 5 czerwca 1886.

L. 27. (4852 1—3)

Podpisany c. k. notaryusz jako komisarz sądowy podaje do powszechnej wiadomości, że stosownie do polecenia c. k. sądu krajowego lwowskiego z dnia 29 maja 1886 l. 23620 w celu zaspokojenia pretensyi wekslowej Towarzystwa eskontowego i zaliczkowego we Lwowie w ilości 1000 zł. w. a. z pn., przeprowadzoną zostanie egzekucyjna publiczna licytacja sumy 25.000 zł. w. a. na majątności Bryńce zagórne, wyk. hip. 666 kasty ciężarów w pozycji 7 dla solidarnej dłużniczki Eleonory z Zare-

wiczów Zwolskiej intabulowanej, pod następującymi warunkami:

1. Licytacja odbędzie się w trzech terminach, to jest: dnia 27 lipca, 27 sierpnia i 27 września 1886, każdym razem o godzinie 10tej przed południem w biurze podpisanego, we Lwowie ulica Trybunalska l. 16 z tem, że suma powyższa na pierwszych dwóch terminach tylko za wartość nominalną 25.000 zł. w. a., która zarazem cenę wywołania stanowi, na trzecim zaś terminie także poniżej wartości nominalnej za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu sprzedana zostanie.

2. Każdy chęć kupna mający, winien przed rozpoczęciem licytacji złożyć do rąk podpisanego komisarza sądowego 10 pre. ceny wywołania, to jest kwotę 2500 zł. w. a. bądź w gotówce, bądź w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności lub też w papierach wartościowych do lokowania kapitałów pupilarnych zdolnych wedle kursu z ostatniego dnia.

Po ukończeniu licytacji wadyum nabywcy będzie zatrzymane i do depozytu sądowego złożone, innym zaś licytantom zwrócone.

3. Nabywca obowiązany będzie w przeciągu 30 dni po prawomocności uchwały akt licytacji zatwierdzającej całą zaofiarowaną cenę kupna do depozytu sądowego złożyć, poczem dekret własności nabywcy sumy wydanym mu będzie, na podstawie którego za właściciela nabytej sumy zintabulowanym, a równocześnie wszystkie długi lub ograniczenia prawne na sprzedanej sumie ciężące ze stanu biernego tejeże sumy wykreślone i na cenę kupna przeniesione zostaną.

4. Należność od przeniesienia własności i intabulacji tejeże, obowiązany nabywca sam bez potrącenia z ceny kupna ponieść.

5. W razie niedotrzymania przez nabywcę warunków licytacyjnych, złożone przez nabywcę wadyum za przepadeł na rzecz wierzycieli uznanem, i na rzadanie wierzycieli lub dłużników relicytacja tej sumy na koszt i niebezpieczeństwo nabywcy tylko na jeden termin rozpisana będzie, na którym w razie będąca suma za jakąkolwiek cenę sprzedana zostanie.

6. Szczegółowy wyciąg hipoteczny majątności Bryńce zagórne a względnie sumy 25.000 zł. w. a. interesenci w kancelaryi podpisanego w godzinach urzędowych przejrzeć mogą.

Od c. k. notaryusza jako komisarza sądowego.

Lwów, dnia 24 czerwca 1886.

Alexander Winter.

L. 2795. (4642 1—3)

Mościński c. k. sąd powiatowy podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 127 zł. 50 ct. przymusowa sprzedaż realności pod l. 94 w Balicach położonej ciała tabularnego niestanowiącej, a niel. Michała Pacholczaka tudzież Tekli Świtlickiej jako spadkobierców Tymka Pacholczaka własnej w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz ogóln. roln. kredytowego zakładu dla Galicji i Bukowiny dnia 21 lipca, dnia 24 sierpnia i dnia 23 września 1886 każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 200 zł. lub wyżej tejeże, na trzecim terminie zaś także i niżej ceny wywołania, jednakże aż do wysokości ciężarów hipotecznych sprzedana zostanie.

Wadyum wynosi 10pre. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

Mościńska 22 maja 1886.

L. 1851. (4779 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 27 lipca i 30 sierpnia 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 28 września 1886 nawet poniżej takowej licytacja realności l. k. 31 w Dydiowie położonej, Fedia Hawylej własnej, na rzecz Uschera Knebla pto 100 zł. zpn. Cena wywołania 430 zł.

Wadyum 43 zł.

Resztę warunków wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem notaryusza Teliszewskiego w Turce.

Turka 25 maja 1886.

L. 7710. (4805 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Dębicy podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzycieli w kwocie 58 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia 20 lipca, dnia 20 sierpnia i dnia 20 września 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod lk. 167 w Kawęczynie położonej, dłużniczki Wiktorji Stecowej własnej.

Cena wywołania 500 zł. wa.

Wadyum 50 zł.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Dębica 14 stycznia 1886.

L. 10102. (4804 1—3)

Dnia 2 sierpnia 1886 o godzinie 10 rano odbędzie się w tut. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż 1/4 części realności pod l. k. 158 zagr. m. w Drohobyczu położonej wedle dom. zagr. m. s. III. p. 100 n. 10 haer. Franciszka i Józefa z Mazuryków Ungehenerów własnej w sprawie Izaka Hersza dw. im Taub przeciw Franciszkowi i Józefie z Mazuryków Ungehener pto 115 zł. 50 ct. aw. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 961 zł. aw.

Wadyum 48 zł. 5 ct.

Przy tym terminie realność za jakąkolwiek cenę nawet poniżej ceny wywołania sprzedana będzie.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt opisanie i ocenienia i wyciąg tabularny w tutejszej registraturze przejrzeć można.

Dla wierzycieli, którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły mianowanym został p. adw. dr. Wohllerner kuratorem.

C. k. sąd powiatowy

Drohobycz 15 maja 1886.

L. 5478. (4806 1—3)

W sprawie egzekucyjnej Jana Pikula przeciw Stanisławowi Pikulowi pto 119 zł. 41 ct. z pn. odbędzie się w dniach 3 sierpnia, 3 września, 8 października i 15 października 1886 każdym razem o godzinie 10 z rana w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności pod nk. 91 lwh. 39 w Radgoszczy położonej.

Cena wywołania wynosi 714 zł. 80 ct.

Wadyum 71 zł.

Bliższe warunki do przejrzenia w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianuje p. Władysława Trzecieckiego.

C. k. sąd powiatowy

Dąbrowa 8 czerwca 1886.

L. 3212. (4807 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 5 sierpnia i 9 września 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 28 października 1886 nawet poniżej takowej licytacja realności l. 24 w Gródku wedle wyk. hip. 1825 gminy kat. Gródek, Anny Igo Starak, 2go Jaworskiej, 3go Hripa i nielet. Jana Staraka własnej, na rzecz c. k. uprz. zakładu kred. włość. w likwidacji pto 179 zł. 82 ct. zpn.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w registraturze ts.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Józefa Bylinę w Gródku.

Gródek, 10 kwietnia 1886.

L. 790. (4816 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Śniatynie zawiadamia o ogłoszenia z dnia 24 września 1885 l. 8970 że na zaspokojenie 21 rat pożyczki po 12 zł., tudzież jednej raty 12 zł. 16 ct. aw. z pn. na rzecz galicyjskiego uprz. zakładu kredytowego we Lwowie celem publicznej sprzedaży realności dłużnika Mendla Pillera względnie tegoż leżącej masy własnej pod lk. 928 w Śniatynie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej jeden termin licytacyjny pod lżejszymi warunkami na dzień 12 lipca 1886 na godzinie 10 przed południem z tem się wyznacza, że realność ta na tym terminie za jakąkolwiek bądź cenę sprzedana zostanie.

Cena wywołania 1067 zł.

Wadyum 106 zł. 50 ct.

Bliższe warunki można w tus. registraturze przejrzeć.

Dla niewiadomych wierzycieli jest adw. tutejszy dr. Dawidowicz kuratorem ustanowiony.

C. k. sąd powiatowy.

Śniatyn, 20 lutego 1886.

L. 2344. (4643 1—3)

Mościński c. k. sąd powiatowy podaje do publicznej wiadomości że na zaspokojenie sumy 213 zł. 75 ct. aw. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. 122 w Balicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, a niel. Maryi, Stanisława, Rozalii i Zofii Świtlickich jako spadkobierców śp. Wojciecha Świtlickiego własnej w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz ogólnego rolniczo kredytowego zakładu dla Galicji i Bukowiny dnia 21 lipca, 24 sierpnia i 23 września 1886 każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę

wywołania 300 zł. aw. lub wyżej teje. na trzecim terminie zaś także i niżej ceny wywołania, jednakże aż do wysokości ciężarów hipotecznych sprzedana zostanie

Wadyum wynosi 10 proc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków przejrzeć można w tus. registraturze.

Mościńska 22 maja 1886.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 4365. (4773 1-3)

C. k. sąd powiatowy w Radomyślu zawiadomiam niniejszem Jana Bajerka, właściciela realności w Radomyślu z miejsca pobytu obecnego niewiadomego, iż Alta Keil dawniej Stolz wniosła przeciw niemu w tut. sądzie pozw. 1. 3599 o zapłatę 2400 złr. a w l. 3596 o zapłatę 1600 złr. l. 3595 o zapłatę 600 złr. l. 3594 o zapłatę 1000 złr. l. 3597 o zapłatę 300 złr. l. 3598 o zapłatę 500 złr. oraz zawiadamia się Teresę Bajorkową, żonę Jana z miejsca pobytu równie niewiadomą, iż przeciw niej wniosła Alta Keil pozw. l. 3600 o zapłatę 400 złr., że dla pozwanych tych z miejsca pobytu niewiadomych ustanowiony został kurator wny pan dr. Konstanty Lipowski, c. k. notaryusz w Radomyślu a do rozpraw w tych sprawach wyznaczony został w tut. sądzie termin na dzień 11 października 1886 o godzinie 9 rano. Zapowzanych Bajorków wzywa się by miejsce zamieszkania wskazali do wyznaczonego terminu albo osobiście lub przez pełnomocnika ustanowionego się stawili, lub kuratorowi ustanowionemu swe środki obronne wskazali i podali w przeciwnym razie z kuratorem sprawy przeprowadzone i co z prawa wypadnie orzeczone będzie.

Radomyśl, dnia 21 czerwca 1886.

L. 6627 (4769 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Dawida Krauthamera, że Seisor Haber z Kałusza przeciw niemu pozw. o uznanie i zaindebitalowanie jego za właściciela połowy realności pod lk. 354 w Kałuszu położonej wytoczył na który termin do rozprawy ustnej na 12 października 1886 o 9 rano wyznaczony a kuratorem Dawida Krauthamera M-nassy Truchterman w Kałuszu ustanowionym został i wzywa zarazem pozwanego, aby na terminie powyższym osobiście się jawił, lub kuratorowi potrzebną informację udzielił albo też sądowi oznajmił kogo za tępcą swoim mianuje w przeciwnym bowiem razie wynikłe ząd. zła skutki sam sobie przypisze.

C. k. sąd powiatowy
Kałusz, 15 czerwca 1886.

Kuratele.

L. 3037 (4583 2-3)

Wojciech Rdzawski syn Jana gospodarza z Rdzawki uchwałą c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu z dnia 20 lutego 1886 l. 1025 uznany został za marnotrawcę kuratorem jego ustanowiono Mikołaja Rdzawskiego z Rdzawki.

C. k. sąd powiatowy
Nowy targ, dnia 21 marca 1886.

L. 4858. (4700 2-3)

Tomasz Olma z Lipnika uchwałą c. k. sądu obwodowego w Wadowicach z dnia 1 maja 1886 l. 2079 uznany został z powodu choroby umysłowej za bezwłasnowolnego, i kuratorem dla niego Macieja Szymika ustanowiono.

Biała, dnia 23 czerwca 1886.

L. 5574 (4534 2-3)

Uchwałą do l. 2182 uznana Paraszka Hyszka z Bożykowa marnotrawczynią; kuratorem Feld Skaśków z Bożykowa.

C. k. sąd powiatowy
Podhajce, dnia 16 maja 1886.

L. 9564 (4604 2-3)

Józef Dula z Rzędzina uznany głupkowatym. Kuratorem Jędrzej Dula.

C. k. sąd powiatowy miej. del.
Tarnów, 9 czerwca 1886.

L. 9617. (4448 2-3)

C. k. sąd krajowy uznał Ryfkę Holzer, z Krakowa za umysłowo niedołężną.

Kuratorem ustanowiony Jozue Holzer kupiec w Krakowie.
Kraków, 17 kwietnia 1886.

L. 2649. (4401 2-3)

Onufry Czajka z Chiszewic uznany za marnotrawcę kuratorem dla tegoż ustanowiony Seńko Bereza z Chiszewic.

C. k. sąd powiatowy
Rudki, dnia 15 maja 1886.

L. 6511 (4611 2-3)

C. k. sąd pow. miej. del. S. I. w Lwowie uznaje na mocy uchwały c. k. sądu krajowego z dnia 29 sierpnia 1885 l. 39223 Adolfa Matiaka lat 5 liczącego byłego inżyniera kolei Lwowsko - Czerniowieckiej we Lwowie umysłowo chorym.

Kuratorem tegoż ustanowiony został Witalis Wojciech Smochowski, urzędnik Lwowsko - Czerniowiecko - Jasskiej kolei w Wiedniu.

Lwów, dnia 13 lutego 1886.

L. 8832 (4420 2-3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadomiam niniejszem edyktem iż Wojciech Stach za umysłowo chorego uznany, pod sądową kuratelę wzięty i kuratorem jego Jan Stach ustanowiony został.

Lwów, dnia 27 marca 1886.

L. 5136 (4387 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Nowym Sączu uchwałą z dnia 1 maja 1886 l. 2511 Jana Gąsienicę Daniela gospodarza z Zakopanego uznał marnotrawcą.

Kuratorem jego ustanowiono Józefa Gąsienicę gospodarza z Zakopanego.

Nowy targ, dnia 19 maja 1886.

C. k. sąd powiatowy

L. 15577 (4733 2-3)

Józef Słowik z Janowie uznany głupkowatym. Kuratorem Filip Zapart.

Tarnów, dnia 23 czerwca 1886.

L. 2401. (4844 1-3)

Dyonizy Feciak uznany marnotrawcą. Kuratorem ustanowiony dla niego Iwan Chemyn Dworzuk z Załokcia.

C. k. sąd powiatowy
Podbuż, dnia 30 czerwca 1886.

Konkursa.

L. 8197. (4798 2-3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela rysunków odręcznych w c. k. gimnazjum realnem w Wadowicach z płacą i dodatkiem do płacy w myśl ustawy z 9 kwietnia 1870 i z 15 kwietnia 1873. Kandydaci ubiegający się o tę posadę, mają podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta, za pośrednictwem przełożonej władzy wnieść do c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do 25 lipca b. r.

Z c. k. kraj. Rady szkolnej.
Lwów, dnia 24 czerwca 1886.

L. 17824. (4833 2-3)

Konkurs na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Dobczycach powiat Wieliczka, za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 300 zł., z roczną płacą 300 zł., ryczałtu kancelaryjnego 80 zł. i za przewóz karjolki między Dobzycami a Myślenicami należytości jezdne i poczesne (za jazdy tam w całej kwocie zaś za jazdy napowrót połowę).

Podania należy wnieść do 30 lipca b. r. w c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 30 czerwca 1886.

L. 17103 (4651 2-3)

K o n k u r s
na posadę ekspedyenta przy nowo otworzyć się mającym ek. urzędzie pocztowym w Konieuchach w powiecie Brzeżańskim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 złr. z płacą 150 złr., ryczałtem kancelaryjnym 40 złr. i wyśrodkować się mającym wynagrodzeniem za codziennego posłańca pieszego między Konieuchami a Pomorzaniem.

Podania należy wnieść do 23 lipca b. r. w c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 24 czerwca 1886.

Księgi gruntowe.

L. 7437. (4827)

Dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Rypianka, rozpoczęte zostaną dnia 12 lipca 1886, co do pow. zechnej wiadomości podając zauważa się, że bliższe szczegóły zawiera ogłoszenie w urzędzie gminnym w Rypiance.

Kałusz, 21 czerwca 1886.

Upadłości.

L. 28621. (4854)

C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, że w masie rozbiorowej Gerszona Jasser właściciela firmy handlowej Gerszon Ber. Jasser przy terminie w dniu 15go czerwca 1886 wskutek jednomyślnego wyboru zebranych wierzycieli konkursowych ustanowił stałym zarządcą masy rozbiorowej adwok. dr. Szymona Flaeschnera, a Oskara Kreisera zastępcą zarządcy tej masy.

Lwów, dnia 19 czerwca 1886.

L. 9034. (4837 1-3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Hipolita Skowrońskiego nieprotok. kupea w

Tarnopolu a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. adjunkta Przyłuskiego, a tymczasowo zarządcą masy p. adw. dr. Rajmunda Schmidta.

Wierzycieli wzywa się niniejszem aby na terminie dnia 21 lipca 1886 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensji przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 31 sierpnia 1886 bądź do bezpośrednio w sądzie obwodowym lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacyi konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 15 września 1886 o godzinie 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielni i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensji poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje ogłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuza prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby w których zaufanie pokładają.

Wierzycieli, którzy w Tarnopolu lub w pobliżu nie zamieszkuja winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Tarnopolu zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym by został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“. Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem do układów z wierzycielami

Tarnopol, dnia 1 lipca 1886.

L. 17528. (4753 2-3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie §. 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Abrahama Fleisiga handlarza skór, rynek główny pod l. 11 w Krakowie, a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek by się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ord. konkurs. z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana ek. radcę sądu krajowego Franciszka Matyasa a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dr. Koya z substytucją pana adw. dr. Brummera.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 12 lipca 1886 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensji przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 10 sierpnia 1886 w ek. sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ordynacyi konkur. unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 13 września 1886 o god. 10 rano w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielni i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensji poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni przysłuza prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy jego zastępcy i wydziału wierzycieli którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkuja, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostały.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków, dnia 30 czerwe 1886.

L. 4664 (4601 3-3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie na zasadzie §. 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu majątek własny Judy Englendesa nie protokołowanego kramarza towarów mieszanych w Rzeszowie a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiek by się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ord. konk. z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana tntejszego c. k. adjunkta sądowego Kazimierza Kropaczka a tymczasowym zarządcą masy pana dra Bindera z substytucją pana adwokata dra Reicha z Rzeszowa.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 5 lipca 1886 o godzinie 10 rano komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lnb co do ustanowienia innego tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensji przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić aby takowe nawet w tym przypadku gdyby się proces w toku znajdował do dnia 14 sierpnia 1886 w c. k. sądzie obwodowym w Rzeszowie podług przepisu ordynacyi konkursu unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 7 września 1886 o godzinie 10 rano, w biurze komisarza konkursowego oznaczonym który termin jednocześnie do tentowania ugody użytym będzie wywierzycielni swoje wnioski do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensji poczynili.

Wierzycielom którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni przysłuza prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzycieli, którzy w Rzeszowie lub w jego pobliżu nie zamieszkuja, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Rzeszowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostały.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Rzeszów, 22 czerwca 1886.

L. 3785 (4524 3-3)

Wskutek postanowienia c. k. sądu krajowego wyższego we Lwowie z dnia 25 maja 1886 l. 8456 otwiera c. k. sąd obwodowy w Złoczowie konkurs na wszelkie gdziekolwiek się znajdujący ruchomy jakoteż nieruchomy a w krajach w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1 Dz. p. p. położony majątek Hielela Zwenlinga ze Złoczowa.

Kierownictwo tego konkursu porucza my c. k. adjunktowi p. dr. Józefowi Schorowi jako komisarzowi konkursowemu zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanowiamy p. adwokata dra Billeta wzywając zarazem wierzyciele aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensji, poczynili owe wnioski co do zatwierdzenia tegoż lub ustanowienia innego zawiadowcy i tegoż zastępcy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli w którym to celu wyznaczony termin na dniu 5 lipca 1886 o godzinie 10 przed południem w tut. sądzie c. k. sądzie obwodowym.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensją do wspólnej masy rozbiorowej jako wierzyciel konkursowy powinien takową chociażby o nią spór był w toku zgłosić w tym sądzie obwodowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagranych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 31 lipca 1886 i podać ją na terminie na dzień 16 sierpnia 1886 o godzinie 10 przed południem w tut. sądzie c. k. sądzie obwodowym wyznaczonym, do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa.

Wierzycielom którzy zgłoszą się ze swoimi pretensjami przysłuza prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy zastępcy onego i członków wydziału wierzyciele, inne osoby posiadające ich zaufanie i na terminie tym ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczone będą w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Złoczów, 19 czerwca 1886.

L. 30535 (4790 3-3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszym konkurs na wszystkich ruchomy, jakoteż na wszystkie nieruchomości, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1 D. p. p. położony majątek protokołowanego kupca S. Mütz we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. radcy sądu kraj. Zarządkiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. dra Czeszera wzywając zarazem wierzycieli aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyj poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 14 lipca 1886 godzinę 10 przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąkolwiek pretensją do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym wedle przepisów ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych także szkodliwych skutków prawnych przed upływem 14 września 1886 i podać ją na terminie na dzień 13 października 1886 godzinę 10 przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, choćby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swymi pretensjami przysługują prawo wybrać na terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby, posiadające ich zaufanie

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane doprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej“.

Z c. k. sądu krajowego
Lwów, dnia 28 czerwca 1886.

Doniesienia prywatne.

Bl. 4574. (4812 1-3)

Konkurs-Rundmachung.

Zur definitiven eventuell provisorischen Befestigung der bei dem Magistrat der Bandeshauptstadt Czernowitz erledigten Rechnungs-revidentenstelle, verbunden mit dem Jahresgehälte von 1200 fr. und zwei Quinquenzulagen a 200 fr., nach je fünf zur Zufriedenheit zurückgelegten Dienstjahren mit dem Dienstantritt vom 1 November 1886 wird hiemit der Concurs angeschrieben.

Bewerber um diesen Dienstposten haben ihre Gesuche unter Nachweisung des Alters von nicht mehr als 40 Jahren, des unbescholtenen Lebenswandels, den nach der Natur dieser Dienststelle für dieselbe erforderlichen Fähigkeiten und Kenntnisse, namentlich der mit guten Erfolge bestandnen Prüfung aus der Staatsverrechnungswissenschaft, endlich der Kenntniß der deutschen und mindestens noch einer Landessprache binnen 6 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung in das Amtsblatt der Czernowitzer Zeitung im Wege ihrer vorgelegten Behörde bei diesem Stadtmagistrate einzubringen.

Czernowitz, am 28 Juni 1886.

Kilku chłopców z lepszego domu, chcących uczęszczać do szkół publicznych we Lwowie, znajdzie przyzwoite pomieszczenie i troskliwą opiekę u rodziny obywatelskiej.

Bliższych informacyj udziela Wny Pan Dr. Władysław Zajęczkowski, rektor politechniki, ul. Sykstuska nr. 50. 4858 1-3

MAŚĆ NASKÓRNA MOULIN

W PARYŻU

Maść ta leczy wrzodziaki, przyszcze, czerwonoci, krosty, węgry, wysypkę, liszaje, hemoroidy, swędzenie chroniczne, łupież i wyrzuty na częściach ciała porośniętych włosami i wszelkie słabości naskórne; wzmocnia natychmiast wypadanie włosów na brwiach i głowie i skutecznie działa naporost włosów.

VIRESIT FUNDO Stoik 2 franki we Francji w Paryżu w aptece p. MOULIN, 30, ulica Louis-le-Grand. We Lwowie w aptekach pp. Mikolascha i Wawiorskiego; — w Krakowie: w aptekach pp. Trańczyńskiego, Redyka i Wiszniewskiego.

L. 13813/I.

C. k. uprzyw. kolej Arcyks. Albrechta.

Płatny dnia 1 lipca 1886 r. kupon od akcyj c. k. uprzyw. kolei Arcyks. Albrechta będzie wypłacony wskutek uchwały powziętej na dniu 26 czerwca przez XL walne zgromadzenie, począwszy od tegoż dnia po dwa zł. aw. w srebrze za sztukę.

Wypłata tego kuponu nastąpi w Wiedniu, w c. k. uprzyw. ogólnym austr. Zakładzie kredytowym ziemskim.

W czasie, od 1 do włącznie 14 lipca b. r. może wypłata nastąpić także i w Berlinie, w niemieckim banku.

W Frankfurcie n/M. w niemieckim Banku związkowym i u pp. Erlanger i synowie, w Monachium w bawarskim banku związkowym.

W markach państwa niemieckiego w odpowiedniej kwocie przez nas na podstawie przeciętnych tutejszych kursów oznaczyć się mającej.

Od 15 lipca b. r. będzie ten kupon wypłaconym tylko przez c. k. uprzyw. ogólny austr. Zakład kredytowy ziemski w Wiedniu w austriackiej walucie w srebrze

Wiedeń, w czerwcu 1886.

Od Rady zawiadowczej.

VÉSICATOIRE ROSE de A. BESLIER

Kantarydanem Sodowym

Przyszydło to jest o wiele czystsze i o wiele silniejszy sprawia skutek od wszelkich innych; daje się przechować bez zmiany pod wszelką szerokością geograficzną nie sprawia bólesci, ani rozdrażnienia pęcherza.

Papier narywający (epispastique) wydoskonalony, N° 1, 2 i 3 Sto pudełek.. 30 fr. Mouches de Milan na dwóch kitajkach. 12 tuzinów..... 4 fr. 80

40, RUE DES BLANCS-MANTEAUX, PARYZ

We Lwowie: w aptekach PP. Mikolascha, Wawiorskiego i Krzyżanowskiego.

Handel sukna

i towarów wełnianych modnych, pod firmą:

J. Wallach i Syn

we Lwowie, w Rynku pod l. 33.

Założony w roku 1841, poleca na sezon wiosenny i letni, swój najobficiej zaopatrzony

skład materyj wełnianych na męskie również damskie i dziecięce ubrania, zacząwszy od gatunków najtańszych.

Wysyłki pocztowe tak próbek, jako też materyj, na każde żądanie uskuteczniowane zostają bezzwłocznie.

(2341 76-7)

Płótna, stołową bieliznę

i gotową bieliznę dla mężczyzn pończoch, skarpetek, także pończoski dla dzieci, Deszczochrony i płaszcze od deszczu

poleca handel

F. S. Bardasza

we Lwowie

vis-à-vis kościoła Katedralnego

Ceny fabryczne.

(3-59 6 12)

Rządca ekonomiczny

z dłuższą praktyką młody i energiczny, gorliwie polecony, szuka posady z powodu zmiany stosunków gospodarczych miejscowych w mniejszym lub większym majątku. Adres: A. O. poste restante Solina. 4811

SASSOW

Pomieszczenie, lub pojedyncze pokoje na se.ou letni do wynajęcia, bliższą wiadomość udzieli zarząd w Sassowie. 4734 2-6

Gruntownie, szybko, bez przerwy zatrudnienia i pod najskuteczniejszą dy skrecją, leczy wedle jedynie wypróbowanej, w żadnym kierunku nie szkodliwej metody, wszelkie choroby syfilistyczne, tudzież skutki nadużytej młodości, osłabienia siły męźności, zakaźne i kataralne upływy, patologiczny ubytek regularności u kobiet i t. d.

specjalista chorób tajemniczych

J. D. Kurpiel, przy ulicy Wałowej liczb. 3 we Lwowie, „ordynuje od 9 do 12 przed połudn. a od 2 do 5 po południu. Zamiejscowym udziela skuteczną radę listownie i wysyła odwrotnie potrzebne lekarstwa w sposób dyskrecyjonalny. (4134 7-2)

(4810)

Znany francuski

COGNAC

prawdziwy francuski

Mariella & C.

butelka bardzo dobrego zł. 2 et. 50
" wyńienitego " 3 " —
" 14-letniego " 4 " —
" 20 " " 5 " 50

J. Dupont & C.

butelka wyborowego zł. 3 et. 50
" 10-letniego zł. 4 " —
" 15 " " 5 " —

poleca

handel delikatesów i win z łącznym

pokojem do śniadań F. W. Królikowskiego

we Lwowie

Cenniki posła się na żądanie gratis i franco. Zamówienia z prowincyi wykonywuje się bezzwłocznie, — opakowanie franco — przy odbiorze 5 butelek opłaca się porto. 4547 4 4

Na porę

kuracyjną 1886

poleca rzeczywiście dobrą

Herbatę

rossyjską

Izydor Wohl

właściciel jedynej wyłącznego handlu herbaty 16 lat istnieją. we Lwowie, Sykstuska 6. 4-03 3-10

Dr. A. MAJEWSKIEGO Zakład

wodoleczniczy

we Lwowie (w Kiszelsce)

otwarty przez cały rok.

przyjmuje chorych z zupełnym zaopatrzeniem i dochodzących do kuracyi, która się odbywa od 6-8 godziny rano i od 4-6 godziny po południu pod nadzorem lekarza.

Równocześnie otwarte kąpiele ciepłe i tusze dla szerszej publiczności

Telefon l. 54.

(3697 20-2)

Szematyzm

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem na rok

1886

nabyć można po cenie 2 zł. 60 ct.

w ekspedycyi

„GAZETY LWOWSKIEJ“

Zamiejscowi zechcą przysłać 2 zł. 70 cent., z których przypada 10ct. na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za uszczerbieniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.

Gminy wiejskie

któreby sobie życzyły rutynowanego sekretarza gminnego lub obszary dworskie przełożonego dla swego obszaru ze sobą się zgłosić do Administracyi „Gazety Lwowskiej“ z podaniem warunków. Dotycząca osoba może objąć obowiązek każdego czasu.

2-5

KAZIMIERZ LEWICKI

GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICYI

porcelany, szkła i towarów mieszanych

we Lwowie, ul. Trybunalska l. 6.

Założony w roku 1845

KIELISZKI do WINA szampańskiego

plaskie czarki ze szkła gładkiego rznitego lub grawirowanego, wysokie (flety) gładkie rznite.

SZKLANECZKI do szampana (modne)

gładkie i deseniowane.